

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 462/2013

af 21. maj 2013

om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Central-
bank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kreditvurderingsbureauer skal ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 ⁽⁴⁾ overholde visse adfærdsregler for at begrænse eventuelle interessekonflikter og sikre, at kreditvurderingerne og vurderingsprocessen er af høj kvalitet og tilstrækkelig gennemsigtig. Efter de ændringer, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 513/2011 ⁽⁵⁾, har Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽⁶⁾ fået beføjelse til at registrere kreditvurderingsbureauer og føre tilsyn med dem.

Nærværende forordning supplerer det nuværende lovgivningsgrundlag for kreditvurderingsbureauer. Visse af de vigtigste problemer såsom interessekonflikter i forbindelse med udsteder betaler-modellen og oplysning om strukturerede finansielle instrumenter er blevet behandlet, og rammen skal gennemses efter at have været gældende i en rimelig tidsperiode, for at vurdere, om den fuldt ud løser disse problemer. I mellemtiden har den aktuelle statsgældskrise understreget behovet for en gennemgang af timingen af offentliggørelse og de gennemsigtigheds- og procedurekrav, der gælder specifikt for vurderinger af offentlige låntagere.

- (2) I Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2011 om kreditvurderingsbureauernes fremtidsperspektiver ⁽⁷⁾ efterlystes en bedre regulering af kreditvurderingsbureauerne. På sit uformelle møde den 30. september og 1. oktober 2010 erkendte Økofinrådet, at der bør gøres en yderligere indsats for at løse en række problemer i forbindelse med kreditvurderingsaktiviteter, herunder risikoen for overdreven afhængighed af kreditvurderinger og risikoen for interessekonflikter, der opstår som følge af den måde, hvorpå kreditvurderingsbureauerne modtager betaling. Det Europæiske Råd konkluderede på sit møde den 23. oktober 2011, at det er nødvendigt at gøre en indsats for at begrænse overdreven brug af kreditvurderinger.

- (3) På internationalt plan gav Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB), som Den Europæiske Centralbank (ECB) er medlem af, den 20. oktober 2010 sin tilslutning til en række principper, som skal nedbringe myndigheders og finansielle institutioners afhængighed af kreditvurderinger (i det følgende »FSB's principper«). FSB's principper blev godtaget på G20-topmødet i Seoul i november 2010. Det er derfor hensigtsmæssigt, at de kompetente sektormyndigheder vurderer markedsdeltagernes praksis og tilskynder disse markedsdeltagere til at begrænse virkningerne af denne praksis. Kompetente sektormyndigheder bør træffe afgørelse om tilskyndelsesforanstaltninger. ESMA bør, hvor det er relevant i samarbejde med Den

⁽¹⁾ EUT C 167 af 13.6.2012, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 68.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.1.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.5.2013.

⁽⁴⁾ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 145 af 31.5.2011, s. 30.

⁽⁶⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

⁽⁷⁾ EUT C 380 E af 11.12.2012, s. 24.

Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾, og med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkeds-pensionsordninger), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010⁽²⁾, træffe foranstaltninger til at fremme konvergens af tilsynspraksis i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010 og inden for rammerne af nærværende forordning.

- (4) Kreditvurderingsbureauer bør gøre investorer opmærksomme på oplysningerne om sandsynligheden for mangler i kreditvurderinger og vurderingsforventninger, der er baseret på oplysninger om hidtidige resultater, som er blevet offentliggjort i ESMA's centrale register.
- (5) Ifølge FSB's principper bør centralbanker selv foretage deres egne kreditvurderinger af de finansielle instrumenter, som de ønsker at acceptere i markedsoperationer, både som sikkerhedsstillelse og direkte køb. Der bør i centralbankernes politikker undgås mekaniske fremgangsmåder, som kunne føre til unødvendigt pludselige og større ændringer i de finansielle instrumenters berettigelse og i niveauet af »haircut«, som kan forværre »cliff effects«. ECB oplyste endvidere i sin udtalelse af 2. april 2012, at den er forpligtet til at støtte den fælles målsætning om at reducere overdreven afhængighed af kreditvurderinger. ECB rapporterer i denne forbindelse regelmæssigt om de forskellige foranstaltninger, som Eurosystemet har truffet for at reducere afhængigheden af kreditvurderinger. I henhold til artikel 284, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fremsender ECB en årsberetning om Det Europæiske System af Centralbankers (ESCB's) aktiviteter og om den monetære politik i de foregående og de indeværende år til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og også til Det Europæiske Råd. Formanden for ECB forelægger beretningen for Europa-Parlamentet, som kan foranstalte en generel drøftelse på grundlag heraf, og for Rådet. Endvidere kunne ECB i sådanne beretninger redegøre for, hvordan ECB har gennemført FSB's principper og de alternative vurderingsmekanismer, som den anvender.
- (6) Unionen arbejder i retning af at vurdere i første omgang, hvorvidt der i EU-retten er henvisninger til kreditvurderinger, der medfører eller har potentiale til at medføre udelukkende eller mekanisk afhængighed af sådanne kreditvurderinger, og i anden omgang alle henvisninger til kreditvurderinger i reguleringsøjemed, med henblik på at fjerne dem inden udgangen af 2020, forudsat at der findes frem til og gennemføres passende alternativer til vurdering af kreditrisikoen.
- (7) Relevansen af vurderingsforventninger for investorer og udstedere og deres markedsmæssige virkninger kan sammenlignes med kreditvurderingers relevans og virkninger. Alle de krav i forordning (EF) nr. 1060/2009, der har til formål at sikre, at vurderingshandlingerne er nøjagtige, gennemsigtige og fri for interessekonflikter, bør derfor også gælde for vurderingsforventningerne. Ifølge den nuværende tilsynspraksis finder en række krav i forordningen anvendelse på vurderingsforventningerne. Denne forordning bør præcisere reglerne og skabe retssikkerhed ved at indføre en definition af vurderingsforventninger og præcisere, hvilke særlige bestemmelser der gælder for sådanne vurderingsforventninger. Definitionen af vurderingsforventninger bør også omfatte tilkendegivelser om kreditvurderingers forventede udvikling på kort sigt, de såkaldte »credit watches«.
- (8) På mellemlang sigt bør der overvejes yderligere tiltag for at tage henvisninger til kreditvurderinger i reguleringsøjemed ud af den finansielle regulering og fjerne risikovægtningen af aktiver ved hjælp af kreditvurderinger. Indtil videre er kreditvurderingsbureauer dog vigtige deltagere på de finansielle markeder. Kreditvurderingsbureauernes og kreditvurderingernes uafhængighed og integritet er således af stor betydning for at sikre deres troværdighed over for markedsdeltagerne og navnlig over for investorer og andre brugere af kreditvurderinger. Det fastsættes i forordning (EF) nr. 1060/2009, at kreditvurderingsbureauer skal registreres og overvåges, fordi de tjenester, de leverer, i stort omfang har offentlighedens interesse. Kreditvurderinger er til forskel fra investeringsanalyser ikke bare tilkendegivelser om værdien af eller prisen for et finansielt instrument eller en finansiell forpligtelse. Kreditvurderingsbureauer er ikke bare finansanalytikere eller investeringsrådgivere. Kreditvurderinger har en reguleringsmæssig værdi for de regulerede investorer, dvs. kreditinstitutter, forsikringsselskaber og andre institutionelle investorer. Selv om incitamentet til overdreven afhængighed af kreditvurderinger reduceres, vil valget af investeringer stadig være baseret på kreditvurderinger, navnlig som følge af informationsasymmetri og af hensyn til effektiviteten. Det er nødvendigt, at kreditvurderingsbureauerne i denne forbindelse er uafhængige, og at de opfattes sådan af markedsdeltagerne, og at deres vurderingsmetoder er gennemsigtige og opfattes som sådan.
- (9) Overdreven afhængighed af kreditvurderinger bør reduceres, og alle de automatiske virkninger som følge af kreditvurderingerne bør gradvist fjernes. Kreditinstitutter og investeringsfirmaer bør tilskyndes til at indføre interne procedurer for at foretage deres egne vurderinger af kreditrisikoen og bør tilskynde investorer til at foretage en due diligence-undersøgelse. I forordningen fastsættes i denne forbindelse, at finansielle institutioner ikke udelukkende eller mekanisk bør basere sig på kreditvurderinger. Disse institutioner bør derfor undgå at indgå aftaler, hvor de udelukkende eller mekanisk er afhængige af kreditvurderinger, og de bør undgå at anvende dem i aftaler som

(1) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

(2) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.

den eneste parameter for at vurdere investeringers kreditværdighed eller træffe beslutning om at foretage eller afhænde investeringen.

- (10) Forordning (EF) nr. 1060/2009 indeholder allerede en række foranstaltninger, der skal sikre kreditvurderingsbureauernes og kreditvurderingernes uafhængighed og integritet. Mange af bestemmelserne i denne forordning har til formål at garantere kreditvurderingsbureauernes uafhængighed og indkredse, håndtere og så vidt muligt undgå enhver interessekonflikt, der måtte opstå. Udvælgelsen af kreditvurderingsbureauer og den måde, hvorpå de modtager betaling (udsteder betaler-modellen), giver i sig selv anledning til interessekonflikter. Med denne betalingsmåde får kreditvurderingsbureauer incitament til at udstede favorable vurderinger af udstederen for at indgå en langvarig forretningsforbindelse for at sikre indtægter eller for at sikre ekstra arbejde og indtægter. Forholdet mellem kreditvurderingsbureauernes aktionærer og de kreditvurderede enheder kan desuden give anledning til interessekonflikter, som der ikke tages tilstrækkelig højde for i de eksisterende regler. Man kan derfor få opfattelsen af, at de kreditvurderinger, der udstedes efter udsteder betaler-modellen, tilgodeser udstederen i stedet for at opfylde investorens behov. Det er vigtigt at skærpe betingelserne vedrørende kreditvurderingsbureauers uafhængighed for at gøre de kreditvurderinger, som udstedes efter udsteder betaler-modellen, mere troværdige.
- (11) For at øge konkurrencen i et marked, som er blevet domineret af tre kreditvurderingsbureauer, bør der træffes foranstaltninger for at tilskynde til at anvende mindre kreditvurderingsbureauer. Det har i den seneste tid været praksis, at udstedere eller tilknyttede tredjeparter anmoder om kreditvurderinger fra to eller flere kreditvurderingsbureauer, og derfor bør udstederen eller en tilknyttet tredjepart, når der anmodes om to eller flere kreditvurderinger, overveje at udnævne mindst et kreditvurderingsbureau, som ikke har mere end 10 % af den samlede markedsandel, og som udstederen eller en tilknyttet tredjepart vurderer som værende kompetent til at vurdere den pågældende udstedelse eller enhed.
- (12) Kreditvurderingsbureauerne og de kreditvurderede enheder etablerer traditionelt langvarige forbindelser på kreditvurderingsmarkedet. Dette øger risikoen for

fortrolighed, idet kreditvurderingsbureauet kan blive for imødekommende over for den kreditvurderede enheds ønsker. Under disse omstændigheder vil der med tiden kunne sås tvivl om kreditvurderingsbureauets uafhængighed. Kreditvurderingsbureauer, som udnævnes og betales af en udstedende virksomhed, får således incitament til at udstede overdrevent positive vurderinger af den vurderede enhed eller dens gældsinstrumenter for at bevare forretningsforbindelsen med denne udsteder. Udstederne kan også have incitament til at opretholde langvarige forbindelser, som ved fastholdelseeffekten, hvorved en udsteder afholder sig fra at skifte kreditvurderingsbureau, fordi det kunne skabe usikkerhed hos investorerne om udstederens kreditværdighed. Dette problem påpeges allerede i forordning (EF) nr. 1060/2009, som indeholder krav om, at kreditvurderingsbureauerne anvender en rotationsordning, der sikrer en gradvis udskiftning af de analytiske hold og kreditvurderingsudvalgene og samtidig sikrer analytikernes og de valideringsansvarliges uafhængighed. Virkningen af disse regler afhænger dog i høj grad af den løsning, man finder internt i kreditvurderingsbureauet, nemlig kreditvurderingsbureauets ansattes faktiske uafhængighed og professionalisme i forhold til kreditvurderingsbureauets egne kommercielle interesser. Hensigten med reglerne er ikke at give tredjeparter en tilstrækkelig garanti for, at de interessekonflikter, der måtte opstå på grund af den langvarige forbindelse, begrænses eller undgås effektivt. En måde at opnå dette på kan være at begrænse den periode, hvor et kreditvurderingsbureau kan fortsætte med at foretage kreditvurderinger af den samme udsteder eller dennes gældsinstrumenter. Incitamentet til at udstede positive kreditvurderinger af den udsteder, der vurderes, eller dennes gældsinstrumenter, der vurderes, forsvinder, hvis der fastsættes en øvre grænse for, hvor længe kontraktforholdet mellem denne udsteder og kreditvurderingsbureauet må vare. Kravet om rotation af kreditvurderingsbureauer som en almindelig og udbredt markedspraksis bør effektivt afhjælpe fastholdelseeffekten. En rotationsordning for kreditvurderingsbureauer bør desuden få positive konsekvenser for kreditvurderingsmarkedet ved at fremme nye markedsaktører og give eksisterende kreditvurderingsbureauer mulighed for at udvide deres virksomhed til nye områder.

- (13) Det er imidlertid vigtigt, at indførelsen af en rotationsordning udformes på en sådan måde, at fordelene ved ordningen mere end opvejer dens negative følger. Hyppig rotation kan for eksempel medføre øgede omkostninger for udstedere og kreditvurderingsbureauer, idet omkostningerne i forbindelse med vurdering af en ny enhed eller et nyt finansielt instrument typisk er højere end omkostningerne ved at overvåge en kreditvurdering, der allerede er blevet udstedt. Det kræver endvidere forholdsvis lang tid og ressourcer at blive etableret som et kreditvurderingsbureau, uanset om det er som nicheaktør eller et, der dækker alle aktivklasser. Endvidere kunne en fortsat rotation af kreditvurderingsbureauer have en betydelig indvirkning på kvaliteten og kontinuiteten af kreditvurderinger. Lige så vigtigt er det, at en rotationsordning bør

indføres med tilstrækkelige beskyttelsesforanstaltninger for at gøre det muligt for markedet at tilpasse sig gradvist, inden ordningen eventuelt udvides i fremtiden. Dette kan opnås ved at begrænse anvendelsesområdet for ordningen til gensecuritisationer, som er en begrænset finansiel kilde til bankfinansiering, samtidig med at det tillades, at allerede udstedte kreditvurderinger fortsat overvåges på opfordring, selv efter at rotation bliver obligatorisk. Rotation bør derfor generelt kun berøre nye gensecuritisationer med underliggende aktiver fra den samme initiativtager. Kommissionen bør vurdere, om det er hensigtsmæssigt at opretholde en begrænset rotationsordning eller tillige at anvende den på andre aktivklasser, og i bekræftende fald, hvorvidt disse andre klasser kræver anden behandling f.eks. med hensyn til grænsen for, hvor længe kontraktforholdet må vare. Såfremt rotationsordningen indføres for andre aktivklasser, bør Kommissionen vurdere behovet for at indføre en forpligtelse for kreditvurderingsbureauet til ved afslutningen af den maksimale varighed af kontraktforholdet at forelægge oplysninger om udstederen og de kreditvurderede finansielle instrumenter (overdragelsesmateriale) for det nye kreditvurderingsbureau.

- (14) Det er hensigtsmæssigt at indføre rotation på kreditvurderingsmarkedet for gensecuritisationer. For det første er det det segment af det europæiske marked for securitisationer, der siden den finansielle krise har klaret sig dårligst, og det er derfor det segment, som det er mest relevant at behandle interessekonflikterne for. For det andet er kreditrisikoen på gensecuritisationer generelt unik for hver transaktion, mens kreditrisikoen på gældsinstrumenter, der eksempelvis udstedes af virksomheder, i høj grad afhænger af selve udstederens evne til at opfylde gældsforpligtelser. Når der etableres en ny gensecuritisation er risikoen for, at der går viden tabt ved at engagere et nyt kreditvurderingsbureau ikke stor. Selv om der med andre ord for øjeblikket kun findes et begrænset antal kreditvurderingsbureauer, der er aktive på kreditvurderingsmarkedet for gensecuritisationer, er dette marked mere åbent for konkurrence, og en rotationsordning kunne være drivkraften til opnåelse af mere dynamik i dette marked. Endelig er kreditvurderingsmarkedet for gensecuritisationer domineret af få store kreditvurderingsbureauer, men der er andre aktører, som har opbygget ekspertise på dette område.

- (15) Regelmæssig rotation af de kreditvurderingsbureauer, der kreditvurderer gensecuritisationer bør gøre det muligt at foretage en mere nuanceret vurdering af kreditværdighed. Når kreditvurderingsbureauerne anvender mange forskellige synspunkter, perspektiver og metoder, bør det resultere i mere nuancerede kreditvurderinger og i sidste

instans forbedre vurderingen af gensecuritisationsernes kreditværdighed. For at udnytte denne nuancering og undgå laden stå til hos såvel initiativtagere som kreditvurderingsbureauer er det nødvendigt at begrænse den maksimale periode, hvori kreditvurderingsbureauet har mulighed for at kreditvurdere gensecuritisationer fra samme initiativtager, til et niveau, som sikrer, at der med jævne mellemrum foretages nye vurderinger af kreditværdigheden. Disse faktorer sammenholdt med behovet for at sikre en vis kontinuitet i tilgangen til kreditvurderinger medfører, at en periode på fire år er passende. Når der er udnævnt mindst fire kreditvurderingsbureauer, er formålene med rotationsordningen allerede opfyldt, og kravet om rotation bør derfor ikke finde anvendelse. Med henblik på at sikre reel konkurrence bør en sådan undtagelse kun finde anvendelse, hvis mindst fire af de kreditvurderingsbureauer, der er udnævnt, kreditvurderer en vis andel af initiativtagerens udestående finansielle instrumenter.

- (16) Det er hensigtsmæssigt at strukturere en rotationsordning for gensecuritisationer omkring initiativtageren. Gensecuritisationer udstedes af special purpose vehicle-selskaber uden nogen særlige muligheder for at opfylde gældsforpligtelser. En strukturering af rotationen omkring udstederen vil derfor bevirke, at ordningen forbliver ineffektiv. En strukturering af rotationen omkring sponsoren vil derimod indebære, at undtagelsen næsten altid vil finde anvendelse.
- (17) En rotationsordning kan være et vigtigt instrument til at reducere hindringerne for at komme ind på kreditvurderingsmarkedet for gensecuritisationer. Samtidigt kunne det dog gøre det vanskeligere for nye markedsaktører at få fodfæste på markedet, idet de ikke ville kunne fastholde deres kunder. Det er derfor hensigtsmæssigt at indføre en undtagelse for rotationsordningen for små kreditvurderingsbureauer.
- (18) For at kunne fungere effektivt skal rotationsordningen håndhæves på en fornuftig måde. Rotationskravet ville ikke opfylde sit formål, hvis det hidtidige kreditvurderingsbureau i løbet af for kort en periode igen fik lov til at kreditvurdere gensecuritisationer fra den samme initiativtager. Det er derfor vigtigt at fastsætte en

- passende periode, hvori det hidtidige kreditvurderingsbureau ikke kan udnævnes til at kreditvurdere gensecuritisationer fra den samme initiativtager. Denne periode bør være tilstrækkelig lang til at give det nye kreditvurderingsbureau reel mulighed for at levere sine kreditvurderingstjenester, til at sikre, at gensecuritisationerne rent faktisk analyseres på ny ud fra en anden vinkel, og til at garantere, at der er den fornødne kontinuitet i de kreditvurderinger, der udstedes af det nye kreditvurderingsbureau. For at en rotationsordning kan fungere ordentligt, begrænses periodens længde samtidig til antallet kreditvurderingsbureauer med tilstrækkelig erfaring inden for gensecuritisationer. Periodens længde bør derfor være rimelig og normalt svare til længden af den udløbne kontrakt for det hidtidige kreditvurderingsbureau, men bør ikke være længere end fire år.
- (19) Kravet om en regelmæssig rotation af kreditvurderingsbureauer står i rimeligt forhold til det mål, der forfølges. Kravet gælder kun for registrerede kreditvurderingsbureauer, som er regulerede, og som leverer en ydelse, der er i offentlighedens interesse (kreditvurderinger, der kan anvendes i reguleringsøjemed), efterudsteder betalermødelten og for en bestemt aktivklasse (gensecuritisationer). Det privilegium, det er at opnå anerkendelse for den vigtige rolle, kreditvurderingsbureauets ydelser spiller for reguleringen af markedet for finansielle tjenesteydelser, og bureauets godkendelse til at varetage denne funktion, indebærer til gengæld, at bureauet skal opfylde visse forpligtelser for at sikre, at det under alle omstændigheder er uafhængigt og også anses for at være det. Et kreditvurderingsbureau, der forhindres i at kreditvurdere gensecuritisationer fra en bestemt initiativtager, vil stadig have ret til at kreditvurdere gensecuritisationer fra andre initiativtagere såvel som andre aktivklasser. I en markedsituation, hvor rotationsreglen gælder for alle deltagere, vil der opstå nye forretningsmuligheder, fordi alle kreditvurderingsbureauer skal rotere. Kreditvurderingsbureauerne vil desuden altid kunne udstede uopfordrede kreditvurderinger af gensecuritisationer fra den samme initiativtager og derved drage fordel af deres erfaringer. Uopfordrede kreditvurderinger er ikke bundet af udsteder betalermødelten og påvirkes derfor teoretisk mindre af potentielle interessekonflikter. Reglerne om, hvor længe kontraktforholdet med et kreditvurderingsbureau må vare, og kravet om, at der skal engageres mere end et kreditvurderingsbureau, udgør også begrænsninger af retten til fri erhvervsudøvelse for alle kreditvurderingsbureauernes kunder. Disse restriktioner er imidlertid nødvendige i offentlighedens interesse, fordi udsteder betalermødelten kan gøre det vanskeligt for kreditvurderingsbureauerne at bevare den uafhængighed, der er nødvendig for at sikre uafhængige kreditvurderinger, som investorerne kan anvende i reguleringsøjemed. Restriktionen går heller ikke ud over, hvad der er nødvendigt og bør snarere anses for at forbedre gensecuritisationens kreditværdighed i forhold til andre parter og i sidste instans markedet.
- (20) Kreditvurderingsbureauets uafhængighed i forhold til den kreditvurderede enhed påvirkes også af potentielle interessekonflikter mellem dets største aktionærer og den kreditvurderede enhed. En aktionær i et kreditvurderingsbureau kan være medlem af en kreditvurderet enheds eller tilknyttet tredjeparts administrations- eller tilsynsorgan. Forordning (EF) nr. 1060/2009 forholder sig til denne situation for så vidt angår interessekonflikter forårsaget af vurderingsanalytikere, personer, der godkender kreditvurderinger, og andre ansatte i kreditvurderingsbureauet. Nævnte forordning er imidlertid tavs om potentielle interessekonflikter forårsaget af aktionærer eller selskabsdeltagere i kreditvurderingsbureauer. For at styrke opfattelsen af kreditvurderingsbureauerne som uafhængige af de vurderede enheder vil det være hensigtsmæssigt at udvide de eksisterende regler, der er fastsat i den nævnte forordning, vedrørende interessekonflikter forårsaget af kreditvurderingsbureauernes ansatte, til at omfatte interessekonflikter forårsaget af aktionærer eller selskabsdeltagere med betydelige aktieposter i kreditvurderingsbureauet. Kreditvurderingsbureauet bør derfor afholde sig fra at udstede kreditvurderinger, eller det bør oplyse, at det kan få indflydelse på kreditvurderingen, når en aktionær eller en selskabsdeltager, der besidder 10 % af stemmerettighederne i kreditvurderingsbureauet, også er medlem af den kreditvurderede enheds administrations- eller tilsynsorgan eller har investeret i den kreditvurderede enhed, når investeringen når et vist niveau. Endvidere bør det forhold, at en aktionær eller selskabsdeltager, der besidder mindst 5 % af stemmerettighederne i dette kreditvurderingsbureau, har investeret i den kreditvurderede enhed eller er medlem af dens administrations- eller tilsynsorgan, offentliggøres, i det mindste hvis investeringen når op på et vist niveau. Såfremt en aktionær eller en selskabsdeltager kan øve betydelig indflydelse på kreditvurderingsbureauets virksomhed, bør denne person desuden ikke yde konsulent- eller rådgivningsbistand til den kreditvurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart vedrørende dennes selskabsstruktur eller juridiske struktur, aktiver, passiver eller aktiviteter.
- (21) For at sikre, at reglerne om uafhængighed og forebyggelse af interessekonflikter som fastsat i forordning (EF) nr. 1060/2009 kan anvendes i praksis, er der behov for et tilstrækkeligt højt antal kreditvurderingsbureauer, som hverken er forbundet med det hidtidige kreditvurderingsbureau i tilfælde af rotation eller med det kreditvurderingsbureau, der leverer kreditvurderingstjenester sideløbende til den samme udsteder. Det er hensigtsmæssigt at kræve en skarp adskillelse mellem det hidtidige kreditvurderingsbureau og det nye bureau i tilfælde af rotation og mellem de to kreditvurderingsbureauer, der leverer kreditvurderingstjenester sideløbende til den samme udsteder. De berørte kreditvurderingsbureauer bør ikke være forbundet med hinanden ved et kontrolforhold, ved at indgå i den samme koncern af kreditvurderingsbureauer, ved at være aktionær eller selskabsdeltager eller ved at

kunne udøve stemmerettigheder i et af de andre kreditvurderingsbureauer eller ved at kunne udpege medlemmer af administrations- eller tilsynsorganet i et af de andre kreditvurderingsbureauer.

- (22) Kreditvurderingsbureauer bør etablere, fastholde, håndhæve og dokumentere en effektiv intern kontrolstruktur for gennemførelse af politikker og procedurer til forebyggelse og kontrol af eventuelle interessekonflikter og for at sikre kreditvurderinger, vurderingsanalytikere og vurderingsteams, der er uafhængige i forhold til aktionærer, administrations- og ledelsesorganer og salgs- og marketingaktiviteter. Der bør udarbejdes standardforskrifter vedrørende god virksomhedsledelse, organisation og håndtering af interessekonflikter. Disse standardforskrifter bør revideres og overvåges med jævne mellemrum for at vurdere deres effektivitet, samt hvorvidt de bør ajourføres.
- (23) Opfattelsen af kreditvurderingsbureauer som uafhængige vil især lide skade, hvis de samme aktionærer eller selskabsdeltagere investerer i forskellige kreditvurderingsbureauer, der ikke tilhører den samme koncern af kreditvurderingsbureauer, i hvert tilfælde hvis investeringen er af et sådant niveau, at disse aktionærer eller selskabsdeltagere får mulighed for at udøve en vis indflydelse på kreditvurderingsbureauets virksomhed. For at sikre kreditvurderingsbureauernes uafhængighed (og opfattelsen af dem som uafhængige) bør der derfor fastsættes strengere regler for relationerne mellem kreditvurderingsbureauerne og deres aktionærer eller selskabsdeltagere. Derfor bør ingen kunne besidde en kapitalandel på 5 % eller derover i mere end et kreditvurderingsbureau på samme tid, medmindre de pågældende kreditvurderingsbureauer tilhører den samme koncern.
- (24) Målet om at sikre, at kreditvurderingsbureauerne er tilstrækkeligt uafhængige, kræver, at investorerne ikke har investeringer på 5 % eller derover i mere end et kreditvurderingsbureau på samme tid. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked⁽¹⁾, fastsætter, at personer, som kontrollerer mindst 5 % af stemmerettighederne i et børsnoteret selskab, oplyser dette forhold til offentligheden, bl.a. fordi investorer har interesse i at kende til ændringer i stemmeretsstrukturen i det pågældende selskab. Grænsen på 5 % anses derfor for at være en større besiddelse af andele, som vil kunne få indflydelse på stemmeretsstrukturen i et selskab. Det er derfor hensigtsmæssigt at anvende grænsen på 5 % til begrænsning af samtidig investering i mere end et kreditvurderingsbureau. Foranstaltningen kan ikke anses for at være uforholdsmæssig, i betragtning af at alle registrerede kreditvurderingsbureauer i Unionen er ikke-børsnoterede virksomheder og derfor ikke er underlagt de gennemsigtigheds- og procedureregler, der finder anvendelse på børsnoterede selskaber i Unionen i henhold til direktiv 2004/109/EF. Ikke-børsnoterede virksomheder er ofte omfattet af aktionærprotokoller eller -aftaler, og der er som regel tale om få aktionærer eller selskabsdeltagere. En minoritetsandel i et ikke-børsnoteret kreditvurderingsbureau kan derfor også få betydning. For at sikre, at det stadig er muligt at foretage rent økonomiske investeringer i kreditvurderingsbureauer, bør denne begrænsning af samtidige investeringer i mere end et kreditvurderingsbureau dog ikke gælde for investeringer, der kanaliseres gennem kollektive investeringsordninger, som forvaltes af tredjeparter, der er uafhængige af investoren og ikke kontrolleres af denne.
- (25) Denne forordnings bestemmelser om interessekonflikter med hensyn til aktionærstrukturen bør ikke kun indvirke på direkte aktieposter, men også på indirekte aktieposter, idet disse bestemmelser ellers let ville kunne omgås. Kreditvurderingsbureauer bør gøre deres yderste for at kende deres indirekte aktionærer, så de kan undgå potentielle interessekonflikter i forbindelse hermed.
- (26) Reglerne om uafhængighed og forebyggelse af interessekonflikter, der indebærer, at kreditvurderingsbureauer ikke kreditvurderer samme udsteder over en lang periode, ville kunne miste deres virkning, hvis kreditvurderingsbureauer havde ret til at være betydelige aktionærer eller selskabsdeltagere i andre kreditvurderingsbureauer.
- (27) Det er vigtigt at sikre, at ændringer af vurderingsmetoderne ikke gør metoderne mindre stringente. Udstedere, investorer og andre interesserede parter bør derfor have mulighed for at fremsætte bemærkninger til alle påtænkte ændringer af vurderingsmetoder. Det vil gøre det lettere for dem at forstå baggrunden for de nye metoder og årsagerne til den pågældende ændring. Udstedernes og investorernes bemærkninger til de foreslåede metoder kan være til stor nytte for kreditvurderingsbureauerne ved fastlæggelsen af disse metoder. ESMA bør også underrettes om de påtænkte ændringer. Selvom forordning (EF) nr. 1060/2009 giver ESMA beføjelse til at kontrollere, at de metoder, som anvendes af kreditvurderingsbureauer, er stringente, systematiske og kontinuerlige, og at de valideres på baggrund af den historiske erfaring, herunder nærmere efterprøvning (»backtesting«), bør denne kontrolproces ikke give ESMA beføjelse til at

⁽¹⁾ EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.

bedømme den foreslåede metodes egnethed eller indholdet af de kreditvurderinger, der udstedes, efter at metoderne er taget i anvendelse. Kreditvurderingsmetoderne bør i givet fald tage hensyn til de finansielle risici, der skyldes miljørisici.

(28) På grund af de strukturerede finansielle instrumenters kompleksitet er det ikke altid lykkedes for kreditvurderingsbureauerne at sikre, at kreditvurderingerne af disse instrumenter er af tilstrækkelig høj kvalitet. Det har svækket markedets tillid til denne type kreditvurderinger. For at genoprette tilliden vil det være hensigtsmæssigt at kræve, at udstederne eller tilknyttede tredjeparter engagerer mindst to forskellige kreditvurderingsbureauer til at kreditvurdere strukturerede finansielle instrumenter, hvilket kan betyde, at der opnås forskellige og konkurrerende vurderinger. Det vil også kunne reducere den overdrevene afhængighed af enkeltstående kreditvurderinger.

(29) Forslaget til direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber og forslaget til forordning om tilsynskrav for kreditinstitutter og investeringselskaber, der skal erstatte Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag⁽²⁾, indfører et krav om, at kreditinstitutter og investeringselskaber selv skal vurdere kreditrisikoen i forbindelse med de enheder og finansielle instrumenter, de investerer i, og at de ikke udelukkende må forlade sig på kreditvurderinger. Dette krav bør også gælde for andre deltagere på det finansielle marked, der er reguleret i EU-lovgivningen, herunder investeringsforvaltere. For alle deltagere på det finansielle marked bør dette krav imidlertid håndhæves på en forholdsmæssig måde under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af den pågældende deltager. Medlemsstaterne bør ikke kunne fastsætte eller opretholde regler, som gør det muligt for disse investorer i højere grad at forlade sig på kreditvurderinger.

(30) Investorerne vil endvidere være i stand til bedre at foretage en kvalificeret vurdering af strukturerede finansielle instrumenters kreditværdighed, hvis investorerne modtager tilstrækkelige oplysninger om disse instrumenter. Da risikoen på strukturerede finansielle instrumenter f.eks. i vidt omfang afhænger af de underliggende aktivers kvalitet og resultater, bør investorerne gives flere oplysninger om de underliggende aktiver. Dette ville reducere investorerens afhængighed af kreditvurderinger. Det forventes desuden, at offentliggørelsen af relevante

oplysninger om strukturerede finansielle instrumenter vil øge konkurrencen mellem kreditvurderingsbureauerne, fordi det kan føre til et øget antal uopfordrede kreditvurderinger. Kommissionen bør inden udgangen af januar 2016 vurdere og aflægge rapport om, hvorvidt det er relevant at udvide dette offentliggørelseskrav til andre finansielle produkter. F.eks. er der andre finansielle produkter som f.eks. dækkede obligationer og andre former for sikret gæld, hvor risikoen i vidt omfang afhænger af den underliggende sikkerhedsstillelses karakteristika, og hvor det kunne være relevant give investorerne flere oplysninger om sikkerhedsstillelsen.

(31) Investorer, udstedere og andre interesserede parter bør have adgang til ajourførte kreditvurderingsoplysninger på et centralt websted. En europæisk kreditvurderingsplatform bør oprettes af ESMA og bør gøre det muligt for investorerne let at sammenligne alle de kreditvurderinger, der foreligger om en bestemt vurderet enhed. Det er vigtigt, at webstedet for den europæiske kreditvurderingsplatform indeholder alle tilgængelige kreditvurderinger af hvert instrument, for at investorerne kan træffe deres investeringsbeslutning på grundlag af alle de forskellige meningstilkendegivelser. For ikke at undergrave muligheden for, at kreditvurderingsbureauer kan anvende investor betaler-modellen, bør sådanne kreditvurderinger imidlertid ikke indgå i den europæiske kreditvurderingsplatform. Den europæiske kreditvurderingsplatform bør kunne medvirke til at gøre mindre og nye kreditvurderingsbureauer mere synlige. Den europæiske kreditvurderingsplatform bør integrere ESMA's centrale register med henblik på at skabe en fælles platform for alle tilgængelige kreditvurderinger af hvert instrument og for oplysninger om hidtidige resultater, der er offentliggjort i det centrale register. Europa-Parlamentet støttede indførelsen af en sådan offentliggørelse af kreditvurderinger i sin beslutning af 8. juni 2011 om kreditvurderingsbureauer.

(32) Kreditvurderinger har stor betydning for investeringsbeslutninger og for udsteders omdømme og finansielle attraktivitet, uanset om de udstedes i reguleringøjemed. Kreditvurderingsbureauerne har derfor et stort ansvar over for investorerne og udstedere med hensyn til at sikre, at de overholder forordning (EF) nr. 1060/2009, således at deres kreditvurderinger er uafhængige, objektive og af tilstrækkelig kvalitet. Investorerne og udstederne vil dog ikke altid kunne tvinge kreditvurderingsbureauerne til at leve op til deres ansvar over for dem. Det kan være særlig vanskeligt at holde et kreditvurderingsbureau civilretligt ansvarligt i mangel af et kontraktforhold mellem et kreditvurderingsbureau og f.eks. en investor eller en udsteder, der uopfordret er blevet kreditvurderet. Udstedere kan også have vanskeligt ved at håndhæve kreditvurderingsbureauers civilretlige ansvar over for dem, selv når de har et kontraktforhold med

⁽¹⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

det pågældende kreditvurderingsbureau. En nedgradering af en kreditvurdering besluttet på grundlag af en forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af forordning (EF) nr. 1060/2009 kan f.eks. få negativ indvirkning på en udsteders omdømme og finansieringsomkostninger og derved skade denne udsteder, selv om dette ikke er omfattet af det kontraktlige ansvar. Det er derfor vigtigt at fastsætte regler om passende klageadgang for investorer, som med rette har forladt sig på en kreditvurdering, der er udstedt i strid med forordning (EF) nr. 1060/2009, og for udstedere, der lider tab på grund af en kreditvurdering, der er udstedt i strid med forordning (EF) nr. 1060/2009. Investoren og udstederen bør have mulighed for at drage kreditvurderingsbureauet til ansvar for de skader, der skyldes overtrædelse af nævnte forordning, der har påvirket kreditvurderingens udfald. Mens investorer og udstedere, der har et kontraktforhold med et kreditvurderingsbureau, kan vælge at forlade sig på et krav mod dette kreditvurderingsbureau i tilfælde af kontraktbrud, bør alle investorer og udstedere have mulighed for at kræve skadeerstatning som følge af en overtrædelse af i forordning (EF) nr. 1060/2009, uanset om der er et kontraktforhold mellem parterne.

- (33) Det bør være muligt at drage kreditvurderingsbureauer til ansvar, hvis de forsætligt eller groft uagtsomt tilsidesætter de forpligtelser, de er tillagt ved forordning (EF) nr. 1060/2009. Culpareglen er hensigtsmæssig, fordi kreditvurderingsaktiviteter i et vist omfang kræver, at der tages stilling til komplekse økonomiske faktorer, og anvendelsen af forskellige metoder kan føre til forskellige vurderingsresultater, uden at nogen af dem kan anses for ukorrekte. Det er endvidere hensigtsmæssigt kun at gøre kreditvurderingsbureauer genstand for potentielt ubegrænset ansvar, hvis de forsætligt eller groft uagtsomt overtræder forordning (EF) nr. 1060/2009.
- (34) Investoren eller udstederen, som kræver skadeerstatning for overtrædelse af forordning (EF) nr. 1060/2009, bør forelægge nøjagtige og detaljerede oplysninger, hvoraf det fremgår, at kreditvurderingsbureauet har begået en sådan overtrædelse af denne forordning. Dette bør vurderes af den kompetente ret under hensyntagen til, at investoren eller udstederen muligvis ikke har adgang til de oplysninger, som kun kreditvurderingsbureauet har adgang til.
- (35) Spørgsmål vedrørende et kreditvurderingsbureaus civilretlige ansvar, der ikke er omfattet af eller defineret i denne forordning, herunder årsagssammenhæng og begrebet grov uagtsomhed, bør reguleres i den gældende nationale lovgivning, som bygger på de relevante regler i den internationale privatret. Medlemsstaterne bør navnlig kunne opretholde nationale ordninger for civilretligt ansvar, som er mere fordelagtige for investorer eller udstedere, eller som ikke bygger på overtrædelse af forordning (EF) nr. 1060/2009. Det bør afgøres efter de relevante regler om international domstolskompetence, hvilken ret der skal påkende et civilt erstatningskrav, som er rejst af en investor eller udsteder.
- (36) At institutionelle investorer, herunder investeringsforvaltere, har pligt til selv at vurdere aktivers kreditværdighed, bør ikke forhindre domstolene i at fastslå, at et kreditvurderingsbureaus overtrædelse af forordning (EF) nr. 1060/2009 har påført en investor et tab, som dette kreditvurderingsbureau er ansvarligt for. Denne forordning vil ganske vist forbedre investorernes muligheder for selv at foretage en risikovurdering, men de vil stadig have mere begrænset adgang til oplysninger end kreditvurderingsbureauerne selv. Hertil kommer, at især mindre investorer kan mangle kapacitet til at foretage en kritisk gennemgang af en kreditvurdering, der er leveret af et kreditvurderingsbureau.
- (37) Medlemsstaterne og ESMA bør sikre, at eventuelle sanktioner, der pålægges i henhold til forordning (EF) nr. 1060/2009, kun offentliggøres, hvis en sådan offentliggørelse vil stå i rimeligt forhold til overtrædelsen.
- (38) For at begrænse interessekonflikter yderligere og fremme loyal konkurrence på kreditvurderingsmarkedet er det vigtigt at sikre, at de vederlag, som kreditvurderingsbureauerne opkræver hos kunderne, ikke er diskriminerende. Det bør kun være berettiget at opkræve forskellige vederlag for den samme type tjeneste, hvis der er forskel på de faktiske omkostninger ved at levere denne tjeneste til forskellige kunder. De vederlag, som en given udsteder skal betale for kreditvurderingstjenester, bør heller ikke afhænge af resultaterne eller udfaldet af det udførte arbejde eller afhænge af, om der udføres tilknyttede (accessoriske) tjenester. Kreditvurderingsbureauerne bør desuden underrette ESMA om de vederlag, de modtager fra de enkelte kunder, og om deres generelle prispolitik, for at gøre det muligt at foretage et effektivt tilsyn med disse regler.
- (39) Det er vigtigt, at kreditvurderinger regelmæssigt tages op til fornyet overvejelse, for at der kan udstedes ajourførte og pålidelige vurderinger af offentlige låntagere og for at gøre det lettere for brugerne at forstå dem. Det er også vigtigt at skabe mere åbenhed om det analysearbejde, der udføres, det personale, der forbereder vurderinger af offentlige låntagere, og de antagelser, som ligger til grund for de kreditvurderinger, kreditvurderingsbureauerne udsteder vedrørende statsgæld.

- (40) Det er afgørende, at investorer har tilstrækkelige oplysninger til at vurdere medlemsstaternes kreditværdighed. Kommissionen indsamler og behandler i forbindelse med overvågningen af medlemsstaternes økonomiske politikker og finanspolitikker oplysninger om alle medlemsstaters økonomiske, finansielle og finanspolitiske situation samt resultater, som for hovedpartens vedkommende offentliggøres af Kommissionen, og som derfor kan anvendes af investorer til at vurdere potentialet for medlemsstaters kreditværdighed. Hvor det er hensigtsmæssigt og relevant og genstand for de relevante bestemmelser om fortrolighed, bør Kommissionen som led i sin overvågning af medlemsstaternes økonomiske politikker og finanspolitikker supplere den eksisterende rapportering af medlemsstaternes økonomiske resultater med eventuelle supplerende faktorer eller indikatorer, som kan bistå investorerne med at vurdere medlemsstaternes kreditværdighed. Disse faktorer bør stilles til rådighed for offentligheden ved at supplere de eksisterende publikationer og andre offentliggjorte oplysninger med henblik på at give investorerne yderligere oplysninger for at bistå dem med at vurdere offentlige enheder og deres gældsoplysninger. Kommissionen bør på den baggrund undersøge muligheden for at udvikle en europæisk vurdering af kreditværdigheden for at gøre det muligt for investorer at foretage en upartisk og objektiv vurdering af medlemsstaternes kreditværdighed under hensyntagen til den specifikke økonomiske og sociale udvikling. Om nødvendigt bør Kommissionen fremsætte passende lovgivningsforslag.
- (41) Efter de nuværende regler skal den vurderede enhed underrettes om kreditvurderingen 12 timer, inden den offentliggøres. For at forhindre, at sådan underretning sker uden for arbejdstiden, og for at give den vurderede enhed tilstrækkelig tid til at kontrollere, om de oplysninger, som kreditvurderingen er baseret på, er korrekte, bør den vurderede enhed underrettes en hel arbejdsdag før kreditvurderingens eller vurderingsforventningens offentliggørelse. En liste over de personer, som er berettigede til at modtage denne underretning, bør begrænses og klart identificeres af den kreditvurderede enhed.
- (42) På grund af de særlige forhold, der kendetegner kreditvurderinger af offentlige låntagere, og for at reducere risikoen for volatilitet er det hensigtsmæssigt og rimeligt at kræve, at kreditvurderingsbureauer kun offentliggør disse kreditvurderinger, efter at markedspladserne i Unionen har lukket, og mindst en time, før de åbner. Det er på samme grundlag også hensigtsmæssigt og rimeligt, at kreditvurderingsbureauer bør offentliggøre en kalender ved udgangen af december måned for de kommende 12 måneder, som fastsætter datoerne for offentliggørelse af kreditvurderinger af offentlige låntagere og om nødvendigt af relaterede vurderingsforventninger. Disse datoer bør falde på fredage. Antallet af offentliggørelser i kalenderen bør kun ved uopfordrede vurderinger af offentlige låntagere begrænses til mellem to og tre offentliggørelser. Hvis det er nødvendigt for at opfylde deres retlige forpligtelser, bør kreditvurderingsbureauer have mulighed for at afvige fra deres offentliggjorte kalender ved nøje at redegøre for årsagerne til denne afvigelse. En sådan afvigelse bør dog ikke kunne finde sted rutinemæssigt.
- (43) Kommissionen bør på grundlag af udviklingen på markedet forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, som behandler hensigtsmæssigheden af og måderne til at støtte et europæisk offentligt kreditvurderingsbureau, der skal have til formål at vurdere kreditværdigheden af medlemsstaternes statsgæld og/eller en europæisk kreditvurderingsfond for alle andre kreditvurderinger. Kommissionen bør om nødvendigt forelægge passende forslag til retsakter.
- (44) I betragtning af de særlige kendetegn ved kreditvurdering af offentlige låntagere og for at forebygge fare for smitte i Unionen bør tilkendegivelser, hvor der bekendtgøres ændringer for en vis gruppe lande, forbydes, medmindre de ledsages af landerapporter. Endvidere bør sådanne meddelelser med henblik på at øge gyldigheden og adgangen til informationskilder, der anvendes af kreditvurderingsbureauer i offentlige meddelelser af potentielle ændringer i kreditvurderinger af offentlige låntagere, andre end kreditvurderinger, vurderingsforventninger og ledsagende pressemeddelelser, altid baseres på oplysninger som den vurderede enhed har adgang til, der er blevet frigivet efter samtykke fra den vurderede enhed, medmindre oplysningerne kan fås fra generelt tilgængelige kilder. Følger det af lovgivningsrammen for den kreditvurderede enhed, at den kreditvurderede enhed ikke må frigive disse oplysninger, f.eks. i tilfælde af intern viden som defineret i artikel 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug) ⁽¹⁾, skal den kreditvurderede enhed ikke give sit samtykke.
- (45) Kreditvurderingsbureauer er af hensyn til gennemsigtigheden, når de offentliggør deres kreditvurderinger af offentlige låntagere, forpligtet til i deres pressemeddelelser eller rapporter at redegøre for de vigtigste faktorer, der ligger til grund for disse kreditvurderinger. Gennemsigtigheden for kreditvurderinger af offentlige låntagere bør dog ikke være afgørende for udviklingen i nationale politikker (den økonomiske politik, beskæftigelsespolitikken eller andre politikker). Det bør derfor ikke være tilladt for

⁽¹⁾ EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

kreditvurderingsbureauer at give direkte eller udtrykkelige krav eller henstillinger til offentlige enheder med hensyn til disse politikker, selv om disse politikker kan fungere som en faktor for kreditvurderingsbureauet til at vurdere kreditværdigheden af en offentlig enhed eller dens finansielle instrumenter og kan bruges til at redegøre for hovedårsagerne for en kreditvurdering af offentlige låntagere. Kreditvurderingsbureauer bør afstå fra enhver direkte eller udtrykkelig politikhenstilling med hensyn til offentlige enheders politikker.

- (46) Tekniske standarder i sektoren for finansielle tjenesteydelser bør sikre en passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele Unionen. Da ESMA sidder inde med højt specialiseret faglig kompetence, ville det være effektivt og hensigtsmæssigt at lade denne myndighed få til opgave at udarbejde udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ikke indebærer politikbeslutninger, med henblik på forelæggelse for Kommissionen.
- (47) Kommissionen bør vedtage de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ESMA udarbejder vedrørende indholdet, hyppigheden og fremlæggelsen af de oplysninger, som udstederne skal afgive om strukturerede finansielle instrumenter, fremlæggelsen af de oplysninger, herunder struktur, format, metode og rapporteringstidspunkt, som kreditvurderingsbureauer skal afgive til ESMA vedrørende den europæiske kreditvurderingsplatform samt indholdet af og formatet for de periodiske indberetninger af de vederlag, kreditvurderingsbureauerne opkræver, med henblik på ESMA's løbende tilsyn. Kommissionen bør vedtage disse standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
- (48) Efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1060/2009 kan kreditvurderinger udstedt i tredjelande anvendes i reguleringsøjemed, hvis de udstedes af kreditvurderingsbureauer, som er godkendt i henhold til nævnte forordning eller valideret af kreditvurderingsbureauer etableret i Unionen i henhold til nævnte forordning. Godkendelse kræver, at Kommissionen har vedtaget en afgørelse om ækvivalens vedrørende det pågældende tredjelands retlige rammer for kreditvurderingsbureauer, mens validering kræver, at tredjelandskreditvurderingsbureauets gennemførelse af kreditvurderingsaktiviteter opfylder krav, som er mindst lige så strenge som de relevante EU-regler. Nogle af de bestemmelser, der indføres ved denne forordning, bør ikke finde anvendelse på vurderinger vedrørende ækvivalens og validering. Dette gælder de bestemmelser, som kun pålægger udstederne forpligtelser, men ikke kreditvurderingsbureauerne. Hertil kommer, at bestemmelser, som omhandler strukturen i kreditvurderingsmarkedet i Unionen og ikke fastlægger adfældsregler for kreditvurderingsbureauer, ikke bør tages i betragtning i denne forbindelse. For at tredjelande har tilstrækkelig tid til at revidere deres regler til de øvrige nye materielle bestemmelser, bør disse bestemmelser vedrørende vurderinger i forbindelse med ækvivalens og validering først finde anvendelse fra den 1. juni 2018. Det er i denne henseende vigtigt at minde om, at tredjelandes regler ikke nødvendigvis skal være identiske med reglerne i denne forordning. Som det allerede er fastsat i forordning (EF) nr. 1060/2009, er det tilstrækkeligt, at tredjelandes regler i praksis har samme målsætninger og virkninger for at kunne betragtes som ækvivalente eller lige så strenge som EU-reglerne.
- (49) Målene for denne forordning, nemlig at styrke kreditvurderingsbureauernes uafhængighed, at fremme velfungerende kreditvurderingsprocesser og -metodologier, at imødegå risici i forbindelse med kreditvurdering af offentlige låntagere, at mindske risikoen for markedsdeltagernes overdrevne afhængighed af kreditvurderinger og at sikre investorerne klageret, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den tværeuropæiske struktur og virkning af de kreditvurderingsaktiviteter, der skal føres tilsyn med bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (50) Kommissionen bør inden udgangen af 2013 forelægge en rapport om muligheden for at oprette et netværk af mindre kreditvurderingsbureauer for at styrke konkurrencen på markedet. Denne rapport bør vurdere Unionens finansielle og ikke-finansielle støtte og incitamenter til oprettelsen af et sådant netværk og tage højde for de interessekonflikter, en sådan offentlig finansiering kan give anledning til.
- (51) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾ og har vedtaget en udtalelse⁽²⁾.
- (52) Forordning (EF) nr. 1060/2009 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

⁽¹⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 139 af 15.5.2012, s. 6.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

ii) Følgende litraer indsættes:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EF) nr. 1060/2009

I forordning (EF) nr. 1060/2009 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Genstand

Denne forordning indfører en fælles reguleringsstrategi med henblik på at øge integriteten, gennemsigtigheden, ansvarligheden, den gode ledelse og uafhængigheden i de kreditvurderingsaktiviteter, hvilket bidrager til kvaliteten af kreditvurderinger, som udstedes i Unionen, og til at sikre, at det indre marked fungerer på tilfredsstillende vis, samtidig med at der sikres et højt niveau af forbruger- og investorbekyttelse. Forordningen fastsætter betingelserne for udstedelse af kreditvurderinger og organisations- og adfærdsregler for kreditvurderingsbureauer, herunder for deres aktionærer og selskabsdeltagere, for at øge kreditvurderingsbureauers uafhængighed, undgå interessekonflikter og forbedre beskyttelsen af forbrugere og investorer.

Denne forordning indeholder også forpligtelser vedrørende strukturerede finansielle instrumenter for udstedere, initiativtagere og sponsorer, der er etableret i Unionen.«

2) I artikel 2, stk. 1, artikel 3, stk. 1, litra m), artikel 4, stk. 2, artikel 4, stk. 3, indledningen, artikel 4, stk. 4, første og andet afsnit, artikel 5, stk. 1, indledningen, artikel 14, stk. 1 og bilag II, punkt 1, erstattes »Fællesskabet« af »Unionen«.

3) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra g) affattes således:

»g) »i reguleringsøjemed«: anvendelsen af kreditvurderinger specifikt med henblik på overholdelse af EU-retten, eller af EU-retten som gennemført i medlemsstaternes nationale lovgivning«

»pa) »kreditinstitut«: et kreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 1, i direktiv 2006/48/EF

»pb) »investeringsfirma«: et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i direktiv 2004/39/EF

»pc) »forsikringsselskab«: et forsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (*)

»pd) »genforsikringsselskab«: et genforsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 4, i direktiv 2009/138/EF

»pe) »arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse«: en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse som defineret i artikel 6, litra a), i direktiv 2003/41/EF

»pf) »administrationsselskab«: et administrationsselskab som defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (**)

»pg) »investeringsselskab«: et investeringsselskab godkendt i overensstemmelse med direktiv 2009/65/EF

»ph) »forvalter af alternative investeringsfonde«: FAIF som defineret i artikel 4, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde (***)

- pi) »central modpart«: CCP som defineret i Artikel 2, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (****), som er tilladt i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 14
- pj) »prospekt«: et prospekt, der offentliggøres i henhold til direktiv 2003/71/EF og forordning (EF) nr. 809/2004
-
- (*) EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1.
 (**) EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.
 (***) EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1.
 (****) EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.«
- iii) Litra q) og r) affattes således:
- »q) »sektorlovgivning«: EU-retsakter som omhandlet i litra pa)-pj)
- r) »kompetente sektormyndigheder«: nationale kompetente myndigheder, som er udpeget efter den relevante sektorlovgivning til at føre tilsyn med kreditinstitutter, investeringsfirmaer, forsikringselskaber, genforsikringselskaber, arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, administrationselskaber, investeringselskaber, forvaltere af alternative investeringsfonde, centrale modparter og prospekter.«
- iv) Følgende litraer tilføjes:
- »s) »udsteder«: en udsteder som defineret i artikel 2, stk. 1), litra h), i direktiv 2003/71/EF
- t) »initiativtager«: et engagementsleverende kreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 41, i direktiv 2006/48/EF
- u) »sponsor«: et organiserende kreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 42, i direktiv 2006/48/EF
- v) »kreditvurdering af en offentlig låntager«:
- i) en kreditvurdering, hvor den vurderede enhed er en stat eller en regional eller lokal myndighed i en stat
- ii) en kreditvurdering, hvor udstederen af en gældsforpligtelse eller finansiel forpligtelse, en obligation eller et andet finansielt instrument er en stat eller en regional eller lokal myndighed i en stat eller en special purpose vehicle for en stat eller for en regional eller lokal myndighed
- iii) en kreditvurdering, hvor udstederen er et internationalt finansieringsinstitut, som er oprettet af to eller flere stater, og som har til formål at tilvejebringe finansielle midler og yde finansiel bistand til de medlemmer af det internationale finansieringsinstitut, som har eller risikerer at få alvorlige finansieringsproblemer
- w) »vurderingsforventning«: en meningstilkendegivelse om en kreditvurderings forventede udvikling på kort sigt, mellemlang sigt eller begge dele.
- x) »uopfordret kreditvurdering« og »uopfordret vurdering af offentlige låntagere«: henholdsvis en kreditvurdering eller en vurdering af en offentlig låntager, som et kreditvurderingsbureau har tildelt på anden vis end på opfordring
- y) »credit score«: en måling af kreditværdighed foretaget ved at sammenfatte og opstille data i et allerede eksisterende statistisk system eller en allerede eksisterende statistisk model uden noget yderligere væsentligt vurderingsspecifikt bidrag fra en kreditvurderingsanalytiker
- z) »reguleret marked«: et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF, og som er etableret i Unionen
- aa) »gensecuritisation«: gensecuritisation som defineret i artikel 4, nr. 40a), i direktiv 2006/48/EF.«
- b) Følgende stykke tilføjes:
- »3. I denne forordning forstås ved »aktionær« reel ejer som defineret i artikel 3, nr. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (*).
-
- (*) EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.«

4) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Kreditinstitutter, investeringsfirmaer, forsikrings-selskaber, genforsikrings-selskaber, arbejdsmarkedsrelate-rede pensionskasser, administrationsselskaber, investeringsselskaber, forvaltere af alternative investeringsfonde og centrale modparter kan kun anvende kreditvurderinger i reguleringsøjemed, hvis de udstedes af kreditvurderingsbureauer, som er etableret i Unionen og registreret i Unionen i overensstemmelse med nærværende forordning.

Indeholder et prospekt en henvisning til en eller flere kreditvurderinger, sikrer udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, at prospektet også indeholder præcise og tydelige oplysninger om, hvorvidt kreditvurderingerne er udstedt af et kreditvurderingsbureau, der er etableret i Unionen og registreret i henhold til denne forordning.«

b) I stk. 3 affattes litra b) således:

»b) kreditvurderingsbureauet har kontrolleret og er i stand til over for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 (*), løbende at godtgøre, at tredjelandskreditvurderingsbureauets gennemførelse af kreditvurderingsaktiviteter, der fører til udstedelse af den kreditvurdering, der skal valideres, opfylder krav, der er mindst lige så strenge som kravene i artikel 6-12 og bilag I, med undtagelse af artikel 6a, 6b, 8a, 8b, 8c og 11a, punkt 3, litra ba), og punkt 3a og punkt 3b i bilag I, afsnit B.

(*) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.«

5) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 6, andet afsnit, litra b), affattes således:

»b) kreditvurderingsbureauerne i det på gældende tredjeland er underlagt retligt bindende bestemmelser, der er ækvivalente med bestemmelserne i artikel 6-12 og bilag I, med undtagelse af artikel 6a, 6b, 8a, 8b, 8c og 11a, punkt 3, litra ba), punkt 3a og punkt 3b i bilag I, afsnit B, og«.

b) Stk. 8 affattes således:

»8. Artikel 20, 23b, og 24 finder anvendelse på kreditvurderingsbureauer, der er godkendte i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, og på kreditvurderinger, der udstedes af disse bureauer.«

6) Følgende artikler indsættes i afsnit I:

»Artikel 5a

Finansielle institutioners overdrevne afhængighed af kreditvurderinger

1. De i artikel 4, stk. 1, første afsnit, omhandlede enheder skal selv foretage en vurdering af kreditrisikoen og ikke udelukkende eller mekanisk forlade sig på kreditvurderinger, når de skal bedømme en enheds eller et finansielt instruments kreditværdighed.

2. De kompetente sektormyndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med de i artikel 4, stk. 1, første afsnit, omhandlede enheder foretager under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af disses aktiviteter overvågning af, om disses kreditrisikovurderingsprocesser er tilstrækkelige, vurderer anvendelsen af kontraktmæssige henvisninger til kreditvurderinger og tilskynder dem til, om nødvendigt, at afbøde virkningerne af sådanne henvisninger, med henblik på at reducere udelukkende og mekanisk afhængighed af kreditvurderinger på linje med specifik sektorlovgivning.

Artikel 5b

Kreditvurderinger anvendt af de europæiske tilsynsmyndigheder og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici

1. Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 (*), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (EIOPA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 (**), og ESMA må ikke henvise til kreditvurderinger i deres retningslinjer, henstillinger og udkast til tekniske standarder, hvis disse henvisninger kan bevirke, at de kompetente myndigheder, de kompetente sektormyndigheder, enhederne som omhandlet i artikel 4, stk. 1, første afsnit, eller andre deltagere på det finansielle marked udelukkende eller mekanisk forlader sig på kreditvurderinger. EBA, EIOPA og ESMA gennemgår derfor deres eksisterende retningslinjer og henstillinger og fjerner, når det er hensigtsmæssigt, alle henvisninger til kreditvurderinger senest den 31. december 2013.

2. Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (***) må ikke henvise til kreditvurderinger i sine advarsler og henstillinger, hvis disse henvisninger kan medvirke til, at man udelukkende eller mekanisk forlader sig på kreditvurderinger.

Artikel 5c

Overdreven afhængighed af kreditvurderinger i EU-lovgivningen

Med forbehold af Kommissionens initiativret fortsætter Kommissionen med at vurdere, hvorvidt der er henvisninger til kreditvurderinger i EU-retten, der medfører eller har potentiale til at medføre, at de kompetente myndigheder, de kompetente sektormyndigheder eller enhederne som omhandlet i artikel 4, stk. 1, første afsnit, eller andre deltagere på det finansielle marked udelukkende eller mekanisk forlader sig på kreditvurderinger, med henblik på at fjerne alle henvisninger til kreditvurderinger i EU-retten i reguleringøjemed, senest den 1. januar 2020, forudsat at der findes frem til og gennemføres passende alternativer til vurdering af kreditrisikoen.

(*) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

(**) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.

(***) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.«

7) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Et kreditvurderingsbureau træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at udstedelsen af en kreditvurdering eller en vurderingsforventning ikke påvirkes af eventuelle eksisterende eller potentielle interessekonflikter eller forretningsrelationer, der berører det kreditvurderingsbureau, som udsteder kreditvurderingen eller vurderingsforventningen, dets aktionærer, ledere, kreditvurderingsanalytikere, ansatte eller enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for eller kontrolleres af kreditvurderingsbureauet, eller enhver person, der er direkte eller indirekte forbundet med bureauet ved et kontrolforhold.«

b) Indledningen i stk. 3 affattes således:

»3. På anmodning af et kreditvurderingsbureau kan ESMA undtage et kreditvurderingsbureau fra at opfylde

kravene i bilag I, afsnit A, punkt 2, 5, 6 og 9, og artikel 7, stk. 4, hvis kreditvurderingsbureauet kan godtgøre, at disse krav ikke står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af dets virksomhed og arten og omfanget af udstedelsen af kreditvurderinger, og at:«

c) Følgende stykke tilføjes:

»4. Kreditvurderingsbureauer etablerer, fastholder, håndhæver og dokumenterer en effektiv intern kontrolstruktur for gennemførelse af politikker og procedurer til at forebygge og afhjælpe eventuelle interessekonflikter og til at sikre kreditvurderinger, vurderingsanalytikere og vurderingsteams, der er uafhængige i forhold til aktionærer, administrations- og ledelsesorganer og salgs- og marketingaktiviteter. Kreditvurderingsbureauer etablerer standardforskrifter vedrørende god virksomhedsledelse, organisation og håndtering af interessekonflikter. De overvåger og reviderer disse standardforskrifter med jævne mellemrum for at vurdere deres effektivitet og vurdere, om de bør ajourføres.«

8) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 6a

Interessekonflikter i forbindelse med investeringer i kreditvurderingsbureauer

1. En aktionær eller en selskabsdeltager i et kreditvurderingsbureau, som besidder mindst 5 % af enten kapitalen eller stemmerettighederne i dette kreditvurderingsbureau eller i et selskab, som kan udøve kontrol eller bestemmende indflydelse over det pågældende kreditvurderingsbureau, har forbud mod at:

- besidde 5 % eller derover af kapitalen i et andet kreditvurderingsbureau
- have ret eller beføjelse til at udøve 5 % eller derover af stemmerettighederne i et andet kreditvurderingsbureau
- have ret eller beføjelse til at udpege eller afsætte medlemmer af administrations- eller tilsynsorganet i et andet kreditvurderingsbureau
- være medlem af administrations- eller tilsynsorganet i et andet kreditvurderingsbureau
- udøve eller have beføjelse til at udøve kontrol eller bestemmende indflydelse over et andet kreditvurderingsbureau.

Forbuddet i første afsnit, litra a), gælder ikke for kapitalrettigheder i diversificerede kollektive investeringsordninger, herunder forvaltede midler, såsom pensionskasser eller livsforsikring, forudsat at kapitalrettighederne i sådanne ordninger ikke giver aktionæren eller selskabsdeltageren i et kreditvurderingsbureau mulighed for at udøve betydelig indflydelse på forretningsaktiviteterne i disse ordninger.

2. Denne artikel finder ikke anvendelse på investeringer i andre kreditvurderingsbureauer, der tilhører samme koncern af kreditvurderingsbureauer.

Artikel 6b

Den maksimale varighed af kontraktforholdet med et kreditvurderingsbureau

1. Når et kreditvurderingsbureau indgår en kontrakt om udstedelse af kreditvurderinger af gensecuritisationer, må det ikke foretage kreditvurderinger af gensecuritisationer med underliggende aktiver fra den samme initiativtager i en periode på fire år.

2. Når et kreditbureau indgår en kontrakt om kreditvurdering af gensecuritisationer, anmoder den udstederen om at:

- a) fastsætte antallet af kreditvurderingsbureauer, som har et kontraktforhold om udstedelse af kreditvurderinger af gensecuritisationer med underliggende aktiver fra den samme initiativtager
- b) beregne procentandelen af det samlede antal udestående kreditvurderede gensecuritisationer med underliggende aktiver fra den samme initiativtager, som hvert kreditvurderingsbureau udsteder kreditvurderinger af.

Når mindst fire kreditvurderingsbureauer vurderer mere end 10 % af det samlede antal udestående vurderede gensecuritisationer, finder begrænsningerne i stk. 1 ikke anvendelse.

Undtagelsen i andet afsnit finder som minimum fortsat anvendelse, indtil kreditvurderingsbureauet indgår en ny

kontrakt om vurdering af gensecuritisationer med underliggende aktiver fra den samme initiativtager. Er kriterierne i andet afsnit ikke opfyldt, når der indgås en sådan kontrakt, beregnes den i stk. 1 omhandlede periode fra den dato, hvor den nye kontrakt blev indgået.

3. Efter udløbet af en kontrakt i medfør af stk. 1, må et kreditvurderingsbureau ikke indgå en ny kontrakt om udstedelse af kreditvurderinger af gensecuritisationer med underliggende aktiver fra den samme initiativtager i en periode, som er af samme varighed som varigheden af den udløbne kontrakt, men ikke længere end i fire år.

Første afsnit finder også anvendelse på:

- a) et kreditvurderingsbureau, der tilhører den samme koncern af kreditvurderingsbureauer som det kreditvurderingsbureau, der er nævnt i stk. 1
- b) et kreditvurderingsbureau, der er aktionær eller selskabsdeltager i det kreditvurderingsbureau, der er nævnt i stk. 1
- c) et kreditvurderingsbureau, hvori det kreditvurderingsbureau, der er nævnt i stk. 1, er aktionær eller selskabsdeltager.

4. Uanset stk. 1 kan et kreditvurderingsbureau fortsat på opfordring overvåge og ajourføre udstedte kreditvurderinger af gensecuritisationer i løbet af varigheden af de pågældende strukturerede finansielle instrumenter, hvis kreditvurderingen af en gensecuritisation blev udstedt inden udløbet af den maksimale varighed af kontraktforholdet som omhandlet i stk. 1.

5. Denne artikel finder ikke anvendelse på kreditvurderingsbureauer, som har færre end 50 ansatte på koncernniveau, og som er involveret i kreditvurderingsaktiviteter, eller som har en årlig omsætning, der hidrører fra kreditvurderingsvirksomhed, på mindre end 10 mio. EUR på koncernniveau.

6. Hvis et kreditbureau indgår en kontrakt om udstedelse af kreditvurderinger af gensecuritisationer inden den 20. juni 2013, beregnes den i stk. 1 omhandlede periode fra denne dato.«

9) Artikel 7, stk. 5, affattes således:

»5. Løn- og præstationsevaluering af ansatte, som er involveret i kreditvurderingsaktiviteter eller vurderingsforventninger såvel som personer, der godkender kreditvurderinger eller vurderingsforventninger, må ikke være afhængig af den indtægt, som kreditvurderingsbureauet får fra de kreditvurderede enheder eller tilknyttede tredjeparter.«

10) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Et kreditvurderingsbureau vedtager, gennemfører og håndhæver passende foranstaltninger med henblik på at sikre, at de kreditvurderinger og vurderingsforventninger, som det udsteder, er baseret på en grundig analyse af alle de oplysninger, som det er i besiddelse af, og som er relevante for analysen i henhold til de gældende vurderingsmetoder. Det træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de oplysninger, som det anvender ved udstedelsen af kreditvurderinger og vurderingsforventninger, er af tilstrækkelig kvalitet og stammer fra pålidelige kilder. Kreditvurderingsbureauet udsteder kreditvurderinger og vurderingsforventninger med angivelse af, at vurderingen udtrykker bureauets opfattelse, og at man kun bør forlade sig på denne indtil en vis grænse.

2a. Ændringer i kreditvurderinger udstedes i overensstemmelse med kreditvurderingsbureauets offentliggjorte vurderingsmetoder.«

b) I stk. 5 tilføjes følgende afsnit:

»Kreditvurderinger af offentlige låntagere revurderes mindst hver sjette måned.«

c) Følgende stykke indsættes:

»5a. Et kreditvurderingsbureau, der har til hensigt væsentligt at ændre eller at anvende nye vurderingsmetoder, -modeller eller vigtige udgangshypoteser for vurderinger, der kan få indflydelse på en kreditvurdering, offentliggør de foreslåede væsentlige ændringer, foreslåede nye vurderingsmetoder på sit websted med en opfordring til interessenter om at fremsætte bemærkninger i en periode på mindst en måned samt en detaljeret redegørelse for årsagerne til og konsekvenserne af de foreslåede væsentlige ændringer eller foreslåede nye vurderingsmetoder.«

d) I stk. 6 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

»6. Når de vurderingsmetoder, modeller og vigtigste udgangshypoteser, der anvendes i forbindelse med kreditvurderingsaktiviteter, ændres i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3, sørger et kreditvurderingsbureau for:«

ii) Følgende litraer indsættes:

»aa) straks at informere ESMA og offentliggøre resultatet af høringen og de nye vurderingsmetoder med en detaljeret forklaring heraf samt datoen for anvendelse heraf på sit websted

ab) straks at offentliggøre svarene på høringen omhandlet i stk. 5a på sit websted, undtagen når høringens respondent har anmodet om fortrolighed.«

e) Følgende stykke indsættes:

»7. Hvis et kreditvurderingsbureau fastslår, at der er fejl i dets vurderingsmetoder eller den måde, de anvendes på, skal det straks:

a) underrette ESMA og alle berørte kreditvurderede enheder om disse fejl med en forklaring af indvirkningen på dets kreditvurderinger, herunder behovet for at revidere udstedte kreditvurderinger

b) offentliggøre disse fejl på sit websted, hvis fejlene har en indvirkning på dets kreditvurderinger

c) korrigere disse fejl i vurderingsmetoderne, og

d) træffe de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 6, litra a), b) og c).«

11) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 8a

Kreditvurderinger af offentlige låntagere

1. Kreditvurderinger af offentlige låntagere udstedes på en måde, der sikrer, at den enkelte medlemsstats særlige forhold er blevet analyseret. En tilkendegivelse, hvor der bekendtgøres ændringer for en vis gruppe lande, forbydes, medmindre den ledsages af særskilte landerapporter. Disse rapporter skal gøres offentligt tilgængelige.

2. Andre offentlige meddelelser end kreditvurderinger, vurderingsforventninger eller ledsagende pressemeddelelser eller rapporter, jf. bilag I, afsnit D, del I, punkt 5, som vedrører potentielle ændringer i kreditvurderinger af offentlige låntagere, baseres ikke på oplysninger, som den vurderede enhed har adgang til, hvis disse er blevet frigivet uden samtykke fra den vurderede enhed, medmindre oplysningerne kan fås fra generelt tilgængelige kilder, eller hvis der ikke er nogen legitime årsager til, at den vurderede enhed ikke bør give sit samtykke til frigivelse af oplysningerne.

3. Et kreditvurderingsbureau skal under hensyntagen til artikel 8, stk. 5, andet afsnit, på sit websted ved udgangen af december måneder for de følgende 12 måneder offentliggøre en kalender, som fastsætter maksimalt tre datoer for offentliggørelse af uopfordrede kreditvurderinger af offentlige låntagere og relaterede vurderingsforventninger, og som fastsætter datoerne for offentliggørelse af bestilte kreditvurderinger af offentlige låntagere og relaterede vurderingsforventninger, og sende denne årligt til ESMA i overensstemmelse med bilag I, afsnit D, del III, punkt 3. Disse datoer skal falde på fredage.

4. Afvigelse af kalenderen for offentliggørelsen af vurderinger af offentlige låntagere eller relaterede vurderingsforventninger er kun mulig, når det er nødvendigt for kreditvurderingsbureauet at opfylde dets forpligtelser i henhold til artikel 8, stk. 2, artikel 10, stk. 1, og artikel 11, stk. 1, og

skal ledsages af en detaljeret redegørelse for årsagerne til afvigelsen fra den offentliggjorte kalender.

Artikel 8b

Oplysninger om strukturerede finansielle instrumenter

1. Udstederen af et struktureret finansielt instrument samt dets initiativtager og sponsor, der er etableret i Unionen, offentliggør på ESMA's websted, i overensstemmelse med stk. 4, i fællesskab oplysninger om kreditkvaliteten og resultaterne for de aktiver, der er underliggende for det strukturerede finansielle instrument, securitiseringstransaktionens struktur, pengestrømme og eventuel sikkerhedsstillelse til støtte for en securitiseringseksponering samt oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre omfattende og informerede stresstest på pengestrømmene og sikkerhedsstillelsesværdierne til støtte for de underliggende eksponeringer.

2. Forpligtelsen til at offentliggøre oplysninger efter stk. 1 finder ikke anvendelse, såfremt offentliggørelse af sådanne oplysninger vil være i strid med national lovgivning eller EU-lovgivningen om beskyttelse af fortrolige informationskilder eller behandling af personoplysninger.

3. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) hvilke oplysninger, som de personer, der er omhandlet i stk. 1, skal offentliggøre for at opfylde forpligtelsen i stk. 1 i overensstemmelse med stk. 2

b) hyppigheden med hvilken oplysningerne omhandlet i litra a) skal ajourføres

c) hvordan oplysningerne omhandlet i litra a) skal præsenteres i den standardiserede oplysningsmodel.

ESMA forelægger disse udkast til tekniske reguleringsstandarder for Kommissionen senest den 21. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. ESMA opretter et websted, hvor oplysningerne om strukturerede finansielle instrumenter som omhandlet i stk. 1 offentliggøres.

*Artikel 8c***Dobbelt kreditvurdering af strukturerede finansielle instrumenter**

1. Når en udsteder eller en tilknyttet tredjepart har til hensigt at anmode om kreditvurdering af et struktureret finansielt instrument, skal denne udsteder eller tredjepart udnævne mindst to kreditvurderingsbureauer for at foretage kreditvurderinger uafhængigt af hinanden.

2. Den i stk. 1 nævnte udsteder eller en tilknyttet tredjepart sikrer, at de kreditvurderingsbureauer, der er udnævnt, opfylder følgende betingelser:

- a) de tilhører ikke den samme koncern af kreditvurderingsbureauer
- b) de er ikke aktionær eller selskabsdeltager i et af de andre kreditvurderingsbureauer
- c) de har ikke ret eller beføjelse til at udøve stemmerettigheder i et af de andre kreditvurderingsbureauer
- d) de har ikke ret eller beføjelse til at udpege eller afsætte medlemmer af administrations- eller tilsynsorganet i et af de andre kreditvurderingsbureauer
- e) ingen af medlemmerne af deres administrations- eller tilsynsorganer er medlem af administrations- eller tilsynsorganet i et af de andre kreditvurderingsbureauer
- f) de udøver ikke eller har beføjelse til at udøve kontrol eller en bestemmende indflydelse over et af de andre kreditvurderingsbureauer.

*Artikel 8d***Anvendelse af flere kreditvurderingsbureauer**

1. Når en udsteder eller tilknyttet tredjepart har til hensigt at udnævne mindst to kreditvurderingsbureauer til kreditvurdering af den samme udstedelse eller enhed, overvejer udstederen eller en tilknyttet tredjepart muligheden for at udnævne mindst et kreditvurderingsbureau, som ikke har mere end 10 % af den samlede markedsandel, og som udstederen eller en tilknyttet tredjepart vurderer som værende kompetent til at vurdere den pågældende udstedelse eller enhed, forudsat at der i henhold til ESMA's liste som omhandlet i stk. 2 findes et kreditvurde-

ringsbureau til vurdering af den specifikke udstedelse eller enhed. Når udstederen eller en tilknyttet tredjepart ikke udnævner mindst et kreditvurderingsbureau, som ikke har mere end 10 % af den samlede markedsandel, registreres dette.

2. For at lette udstederens eller en tilknyttet tredjeparts vurdering efter stk. 1 offentliggør ESMA årligt på sit websted en liste over registrerede kreditvurderingsbureauer, herunder over deres samlede markedsandel og typerne af udstedte kreditvurderinger, som kan bruges af udstederen som et udgangspunkt for dennes vurdering.

3. Ved anvendelsen af nærværende artikel måles den samlede markedsandel med henvisning til den årlige omsætning, som stammer fra kreditvurderingsaktiviteter og accessoriske tjenester, på koncernplan.»

12) Artikel 10, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Et kreditvurderingsbureau offentliggør enhver kreditvurdering eller vurderingsforventning og enhver beslutning om at indstille en kreditvurdering på et ikke-selektivt grundlag og rettidigt. I tilfælde af beslutning om at indstille en kreditvurdering skal den offentliggjorte information indeholde en fyldestgørende begrundelse for beslutningen.

Første afsnit finder også anvendelse på kreditvurderinger, der distribueres pr. abonnement.

2. Kreditvurderingsbureauer sikrer, at kreditvurderinger og vurderingsforventninger fremlægges og behandles i overensstemmelse med kravene i afsnit D i bilag I, og de anfører ikke andre faktorer end dem, som vedrører kreditvurderingerne.

2a. Vurderingsforventninger og oplysninger relateret til disse anses, indtil kreditvurderingerne offentliggøres, for intern viden som defineret i og i overensstemmelse med direktiv 2003/6/EF.

Artikel 6, stk. 3, i nævnte direktiv finder anvendelse på kreditvurderingsbureauer med hensyn til deres forpligtelse til fortrolighed og deres forpligtelse til at føre en liste over personer med adgang til kreditvurderinger, vurderingsforventninger eller relaterede oplysninger inden offentliggørelsen.

Listen over personer, som får forelagt kreditvurderinger, vurderingsforventninger og oplysninger relateret til disse inden de frigives, begrænses til personer, som hver kreditvurderet enhed udpeger med henblik herpå.»

13) Artikel 10, stk. 5, første afsnit, affattes således:

»5. Når et kreditvurderingsbureau udsteder en uopfordret kreditvurdering, skal det erklære på et fremtrædende sted i kreditvurderingen med anvendelse af en klart adskillelig farvekode for vurderingskategorien, om den vurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart har deltaget i kreditvurderingsprocessen, og om kreditvurderingsbureauet har haft adgang til konti, ledelse og andre relevante interne dokumenter fra den kreditvurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart.»

14) Artikel 11, stk. 2, affattes således:

»2. Et registreret eller godkendt kreditvurderingsbureau stiller oplysninger om dets hidtidige resultater, herunder frekvensen af migration mellem kreditvurderingskategorier og oplysninger om tidligere udstedte kreditvurderinger og ændringer af disse, til rådighed i et centralt register, der oprettes af ESMA. Et sådant kreditvurderingsbureau afgiver oplysninger til dette register i et standardiseret format fastlagt af ESMA. ESMA offentliggør disse oplysninger og udgiver hvert år et sammendrag af oplysninger om den væsentligste konstaterede udvikling.»

15) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 11a

Europæisk kreditvurderingsplatform

1. Et registreret eller godkendt kreditvurderingsbureau skal, når det udsteder en kreditvurdering eller en vurderingsforventning, fremsende kreditvurderingsoplysninger til ESMA, herunder kreditvurderingen af og vurderingsforventningerne til det vurderede instrument, oplysninger om kreditvurderingens art, vurderingsaktivitetens art og datoen og tidspunktet for offentliggørelsen.

2. ESMA offentliggør de individuelle kreditvurderinger, der er fremsendt hertil i henhold til stk. 1, på et websted (»Europæisk kreditvurderingsplatform«).

Det centrale register, som er omhandlet i artikel 11, stk. 2, integreres i den europæiske kreditvurderingsplatform.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på kreditvurderinger eller vurderingsforventninger, som udelukkende udarbejdes og offentliggøres for investorer mod et vederlag.»

16) I artikel 14, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:

»Med forbehold af andet afsnit underretter kreditvurderingsbureauet ESMA om de påtænkte væsentlige ændringer til vurderingsmetoderne, modellerne eller de vigtigste udgangshypoteser eller de foreslåede nye vurderingsmetoder, modeller eller de vigtigste udgangshypoteser, når kreditvurderingsbureauet offentliggør de foreslåede ændringer eller foreslåede nye vurderingsmetoder på sit websted i overensstemmelse med artikel 8, stk. 5a. Efter udløbet af høringsperioden underretter kreditvurderingsbureauet ESMA om eventuelle ændringer som følge af høringen.»

17) Artikel 18, stk. 2, affattes således:

»2. ESMA underretter Kommissionen, EBA, EIOPA, de kompetente myndigheder og de kompetente sektormyndigheder om enhver afgørelse, der træffes i henhold til artikel 16, 17 eller 20.»

18) Artikel 19, stk. 1, affattes således:

»1. ESMA opkræver kreditvurderingsbureauerne afgifter i overensstemmelse med denne forordning og den kommissionsforordning, som er omhandlet i stk. 2. Disse afgifter skal fuldt ud dække ESMA's nødvendige udgifter til registrering, godkendelse og tilsyn med kreditvurderingsbureauer samt tilbagebetaling af de omkostninger, som de kompetente myndigheder eventuelt afholder under udførelse af arbejde i medfør af nærværende forordning, navnlig som følge af en delegation af opgaver, jf. artikel 30.»

19) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 4 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

»4. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:«

ii) Litra e) affattes således:

»e) indholdet af og formatet for de periodiske beretninger om vurderingsdata, som registrerede og godkendte kreditvurderingsbureauer anmodes om med henblik på ESMA's løbende tilsyn.«

iii) Efter litra e) tilføjes følgende afsnit:

»ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 21. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

b) Følgende stykker indsættes:

»4a. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) indholdet og fremlæggelsen af de oplysninger, herunder struktur, format, metode og indberetnings-tidspunkt, som kreditvurderingsbureauer skal videregive til ESMA i henhold til artikel 11a, stk. 1, og

b) indholdet af og formatet for de periodiske indberetninger om kreditvurderingsbureauernes vederlag med henblik på ESMA's løbende tilsyn.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 21. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4b. ESMA aflægger rapport om muligheden for at etablere en eller flere konverteringer af kreditvurderinger, der er fremsendt i henhold til artikel 11a, stk. 1, og fremsender denne rapport til Kommissionen senest den 21. juni 2015. Rapporten skal særlig vurdere:

a) muligheden for, omkostningerne ved og nytten af at etablere en eller flere konverteringer

b) hvordan en eller flere konverteringer kan etableres uden at give misvisende kreditvurderinger i lyset af forskellige vurderingsmetoder

c) eventuelle virkninger, som konverteringer kunne have på de reguleringsmæssige tekniske standarder, der til dato er udviklet i forbindelse med artikel 21, stk. 4a, litra b) og c).

ESMA hører EBA og EIOPA om litra a), b) og c) i første afsnit.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. ESMA offentliggør en årlig rapport om anvendelsen af denne forordning. Denne rapport indeholder navnlig en vurdering af gennemførelsen af bilag I af de kreditvurderingsbureauer, der er registreret i henhold til denne forordning, og en vurdering af anvendelsen af den valideringsmekanisme, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3.«

20) I Artikel 22a affattes overskriften således:

»Undersøgelse af overholdelse af metodekravene.«

21) Artikel 25a affattes således:

»Artikel 25a

Kompetente sektormyndigheder med ansvar for at føre tilsyn med og håndhæve artikel 4, stk. 1, og artikel 5a, 8b, 8c og 8d

De kompetente sektormyndigheder er ansvarlige for at føre tilsyn med og håndhæve artikel 4, stk. 1, og artikel 5a, 8b, 8c og 8d i overensstemmelse med den relevante sektorlovgivning.«

22) Følgende afsnit indsættes:

»AFSNIT IIIA

**KREDITVURDERINGSBUREAUERS
ANSVAR**

CIVILRETLIGE

Artikel 35a

Civilretligt ansvar

1. Når et kreditvurderingsbureau forsætligt eller groft uagtsomt har gjort sig skyldigt i en af de overtrædelser, der er omhandlet i bilag III, og det har haft indflydelse på en kreditvurdering, kan en investor eller udsteder kræve skadeerstatning fra et kreditvurderingsbureau for tab, som den pågældende er påført som følge af denne overtrædelse.

En investor kan kræve skadeerstatning i henhold til denne artikel, når den beviser, at den med rimelighed i overensstemmelse med artikel 5a, stk. 1, eller på anden måde med fornøden omhu har lagt en kreditvurdering til grund for en beslutning om at investere i, holde fast i eller afhænde et finansielt instrument omfattet af denne kreditvurdering.

En udsteder kan kræve skadeerstatning i henhold til denne artikel, når den beviser, at den eller dens finansielle instrumenter er omfattet af denne kreditvurdering, og at overtrædelsen ikke skyldtes vildledende og unøjagtige oplysninger, som udstederen har forelagt kreditvurderingsbureauet direkte eller via offentligt tilgængelige oplysninger.

2. Det er investors eller udstederens ansvar at forelægge nøjagtige og detaljerede oplysninger om, at kreditvurderingsbureauet har gjort sig skyldigt i en overtrædelse i henhold til denne forordning, og at overtrædelsen havde indflydelse på den udstedte kreditvurdering.

Den kompetente nationale ret vurderer, hvad der forstås ved nøjagtige og detaljerede oplysninger under hensyntagen til, at investoren eller udstederen muligvis ikke har adgang til oplysninger, som kun kreditvurderingsbureauet har adgang til.

3. Kreditvurderingsbureauers civilretlige erstatningsansvar som omhandlet i stk. 1 kan kun begrænses på forhånd, når begrænsningen er:

- a) rimelig og forholdsmæssig, og
- b) tilladt i den relevante nationale lovgivning i overensstemmelse med stk. 4.

Enhver begrænsning, der ikke overholder første afsnit, eller enhver udelukkelse af civilretligt ansvar har ingen retsvirkning.

4. Begreberne »skade«, »hensigt«, »groft uagtsomt«, »med rimelighed«, »fornøden omhu«, »indflydelse« og »forholdsmæssig«, som der henvises til i denne artikel, men som ikke er definerede, fortolkes og anvendes i overensstemmelse med den gældende nationale lovgivning, som bygger på de relevante regler i den internationale privatret. Spørgsmål vedrørende kreditvurderingsbureauets civilretlige ansvar, der ikke er omfattet af denne forordning, reguleres i den gældende nationale lovgivning, som bygger på de relevante regler i den internationale privatret. Hvilken ret, der er kompetent til at påkende et civilret erstatningskrav, som er rejst af en investor eller udsteder, afgøres efter de relevante regler i den internationale privatret.

5. Denne artikel udelukker ikke yderligere civile erstatningskrav i overensstemmelse med national lovgivning.

6. Klageretten i henhold til denne artikel forhindrer ikke ESMA i fuldt ud at udøve sine beføjelser i henhold til artikel 36a.«

23) I artikel 36a, stk. 2, første afsnit, foretages følgende ændringer:

- a) Litra a) og b) affattes således:
 - »a) for så vidt angår de overtrædelser, der er omhandlet i bilag III, del I, punkt 1-5, 11-15, 19, 20, 23, 26a-26d, 28, 30, 32, 33, 35, 41, 43, 50, 51 og 55-62, er bøden på mindst 500 000 EUR, dog højst 750 000 EUR
 - b) for så vidt angår de overtrædelser, der er omhandlet i bilag III, del I, punkt 6, 7, 8, 16, 17, 18, 21, 22, 22a, 24, 25, 27, 29, 31, 34, 37-40, 42, 42a, 42b, 45-49a, 52, 53 og 54, er bøden på mindst 300 000 EUR, dog højst 450 000 EUR«.
- b) Litra d) og e) affattes således:
 - »d) for så vidt angår de overtrædelser, der er omhandlet i bilag III, del II, punkt 1, 6, 7, 8 og 9, er bøden på mindst 50 000 EUR, dog højst 150 000 EUR
 - e) for så vidt angår de overtrædelser, der er omhandlet i bilag III, del II, punkt 2, 3a-5, er bøden på mindst 25 000 EUR, dog højst 75 000 EUR«.
- c) Litra h) affattes således:
 - »h) for så vidt angår de overtrædelser, der er omhandlet i bilag III, del III, punkt 20a, bilag III, del III, punkt 4-4c, 6, 8 og 10, er bøden på mindst 90 000 EUR, dog højst 200 000 EUR«.

24) I artikel 39 foretages følgende ændringer:

- a) stk. 1 og 3 udgår.
- b) Følgende stykker tilføjes:
 - »4. Kommissionen gennemgår efter indhentelse af teknisk rådgivning fra ESMA situationen på kreditvurderingsmarkedet for strukturerede finansielle instrumenter, navnlig markedet for kreditvurderinger af gensecuritisationer. Efter denne gennemgang forelægger Kommissionen senest den 1. juli 2016 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag, hvori det navnlig vurderes:
 - a) om der er tilstrækkelige valgmuligheder til at opfylde kravene i artikel 6b og 8c
 - b) om det er hensigtsmæssigt at forkorte eller forlænge kontraktforholdets maksimale varighed, jf. artikel 6b, stk. 1, og den minimale periode, før kreditvurderingsbureauet igen kan indgå en aftale med en udsteder eller en tilknyttet tredjepart om udstedelse af kreditvurderinger af gensecuritisationer, jf. artikel 6b, stk. 3

- c) om det er hensigtsmæssigt at ændre den i artikel 6b, stk. 2, andet afsnit, omhandlede undtagelse.

afgørelser om ækvivalens, jf. artikel 5, stk. 6, som er blevet vedtaget i løbet af rapporteringsperioden.»

5. Kommissionen gennemgår efter indhentelse af teknisk rådgivning fra ESMA situationen på kreditvurderingsmarkedet senest den 1. januar 2016. Efter denne gennemgang forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag, hvori navnlig vurderes:

25) Artikel 39a affattes således:

»Artikel 39a

ESMA's personale og ressourcer

Senest den 21. juni 2014 vurderer ESMA de personale- og ressourcebehov, som opstår som følge af overtagelsen af dens beføjelser og opgaver i henhold til denne forordning, og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.«

- a) om det er nødvendigt at udvide anvendelsesområdet for de i artikel 8b omhandlede forpligtelser til også at omfatte andre finansielle kreditprodukter

- b) om de i artikel 6, 6a og 7 omhandlede krav har begrænset interessekonflikter tilstrækkeligt

26) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 39b

Oplysningsforpligtelser

1. Senest den 31. december 2015 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om:

- c) om omfanget af den i artikel 6b omhandlede rotationsordning bør udvides til andre aktivklasser, og om det er hensigtsmæssigt at anvende perioder af forskellig længde på tværs af aktivklasser

- d) om eksisterende og alternative betalingsmetoder er hensigtsmæssige

- a) de skridt, der er taget for at fjerne henvisninger til kreditvurderinger, der giver anledning til eller har potentiale at give anledning til udelukkende eller mekanisk afhængighed heraf, og

- e) om der er behov for at gennemføre andre foranstaltninger til fremme af konkurrencen på kreditvurderingsmarkedet

- f) om det er hensigtsmæssigt, at der tages yderligere initiativer for at fremme konkurrencen på kreditvurderingsmarkedet i lyset af udviklingen i sektorens struktur

- b) alternative redskaber, som kunne give investorer mulighed for selv at foretage en vurdering af udsteders og finansielle instrumenters kreditrisiko

- g) om der er behov for at foreslå foranstaltninger til at behandle overdreven afhængighed af kreditvurderinger

med henblik på at fjerne alle henvisninger til kreditvurderinger i EU-retten i reguleringsojemed senest den 1. januar 2020, forudsat at der findes frem til og gennemføres passende alternativer. ESMA yder Kommissionen teknisk rådgivning inden for rammerne af dette stykke.

- h) graden af markedsconcentration, de risici, der er forbundet med høj koncentration, og konsekvenserne for den overordnede stabilitet i finanssektoren.

2. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2014 under hensyntagen til situationen på markedet Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om hensigtsmæssigheden af udviklingen af en europæisk vurdering af kreditværdigheden af statsgæld.

6. Kommissionen underretter mindst en gang om året Europa-Parlamentet og Rådet om eventuelle nye

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2016 under hensyntagen til resultaterne af den i første afsnit omhandlede rapport og situationen på markedet Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om hensigtsmæssigheden og gennemførligheden af oprettelsen af et europæisk kreditvurderingsbureau, der har til formål at vurdere kreditværdigheden af medlemsstaternes statsgæld og/eller en europæisk kreditvurderingsfond for alle andre kreditvurderinger.

3. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2013 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om muligheden for at oprette et netværk af mindre kreditvurderingsbureauer for at styrke konkurrencen på markedet. Denne rapport skal vurdere den finansielle og ikke-finansielle støtte til oprettelsen af et sådant netværk og tage højde for de interessekonflikter, som en sådan offentlig finansiering kan give anledning til. På baggrund af denne rapportes resultater og efter ESMA's tekniske rådgivning kan Kommissionen revurdere og foreslå ændring af artikel 8d.«

27) Bilag I ændres som anført i bilag I til denne forordning.

28) Bilag III ændres som anført i bilag II til denne forordning.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 21. maj 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådet vegne

L. CREIGHTON

Formand

Uanset stk. 1:

1) finder nærværende forordnings artikel 1, nr. 7, litra a), nr. 9 og 10, nr. 11, for så vidt angår artikel 8d i forordning (EF) nr. 1060/2009, samt nr. 12) og 27), anvendelse fra den 1. juni 2018 med hensyn til den vurdering, der er omhandlet i:

a) artikel 4, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 1060/2009, af, om tredjelands krav er mindst lige så strenge som kravene i nævnte litra, og

b) artikel 5, stk. 6, andet afsnit, litra b), i forordning (EF) nr. 1060/2009, af, om kreditvurderingsbureauer i tredjelande er underlagt retligt bindende bestemmelser, der er ækvivalente med dem, som er omhandlet i nævnte litra

2) anvendes artikel 1, nr. 8), i nærværende forordning vedrørende artikel 6a, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1060/2009 fra den 21. juni 2014 for så vidt angår aktionærer eller selskabsdeltagere i et kreditvurderingsbureau, som den 15. november 2011 besad 5 % eller derover af kapitalen i mere end et kreditvurderingsbureau

3) anvendes artikel 1, nr. 15, fra den 21. juni 2015.

BILAG I

I bilag I til forordning (EF) nr. 1060/2009 foretages følgende ændringer:

1) I afsnit B foretages følgende ændringer:

a) Punkt 1 affattes således:

- »1. Et kreditvurderingsbureau identificerer, eliminerer eller håndterer og offentliggør klart og tydeligt enhver eksisterende eller potentiel interessekonflikt, der kan påvirke de analyser og vurderinger, som dets kreditvurderingsanalytikere, ansatte eller enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for eller er under kontrol af kreditvurderingsbureauet, og som er direkte involveret i kreditvurderingsaktiviteter, samt personer, der godkender kreditvurderinger og vurderingsforventninger, foretager.«

b) Punkt 3 affattes således:

i) Indledningen i første afsnit affattes således:

- »3. Et kreditvurderingsbureau udsteder ikke en kreditvurdering eller en vurderingsforventning under nogle af de følgende omstændigheder eller skal i forbindelse med en eksisterende kreditvurdering eller vurderingsforventning omgående oplyse, at denne eventuelt kan være berørt af følgende:«

ii) Følgende litra indsættes efter litra a):

- »aa) en aktionær eller en selskabsdeltager i et kreditvurderingsbureau, der besidder 10 % eller derover af enten kapitalen eller stemmerettighederne i det pågældende kreditvurderingsbureau, eller som på anden måde er i stand til at øve betydelig indflydelse på kreditvurderingsbureauets forretningsaktiviteter, som besidder 10 % eller derover af enten kapitalen eller stemmerettighederne i den vurderede enhed eller af en tilknyttet tredjepart eller af enhver anden ejerskabsinteresse i den vurderede enhed eller tredjepart, bortset fra kapitalrettigheder i diversificerede kollektive investeringsordninger, herunder forvaltede midler såsom pensionskasser eller livsforsikring, som ikke giver den pågældende mulighed for at udøve betydelig indflydelse på ordningens forretningsaktiviteter.«

iii) Følgende litra indsættes efter litra b):

- »ba) når kreditvurderingen udstedes for den kreditvurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart, der besidder 10 % eller derover af enten kapitalen eller stemmerettighederne i kreditvurderingsbureauet.«

iv) Følgende litra indsættes efter litra c):

- »ca) en aktionær eller en selskabsdeltager i et kreditvurderingsbureau, der besidder 10 % eller derover af enten kapitalen eller stemmerettighederne i det pågældende kreditvurderingsbureau, eller som på anden måde er i stand til at øve betydelig indflydelse på kreditvurderingsbureauets forretningsaktiviteter, er medlem af den kreditvurderede enheds eller en tilknyttet tredjeparts administrations- eller tilsynsorganer.«

v) Andet afsnit affattes således:

- »Et kreditvurderingsbureau skal ligeledes straks vurdere, om der er grundlag for en fornyet vurdering eller tilbagetrækning af den eksisterende kreditvurdering eller vurderingsforventning.«

c) Følgende punkter indsættes:

- »3a. Et kreditvurderingsbureau oplyser, når en eksisterende kreditvurdering eller vurderingsforventning potentielt påvirkes af en af følgende:

- a) en aktionær eller en selskabsdeltager i et kreditvurderingsbureau, der besidder 5 % eller derover af enten kapitalen eller stemmerettighederne i det pågældende kreditvurderingsbureau, eller som på anden måde er i stand til at øve betydelig indflydelse på kreditvurderingsbureauets forretningsaktiviteter, besidder 5 % eller derover af enten kapitalen eller stemmerettighederne i den vurderede enhed eller af en tilknyttet tredjepart eller af enhver anden ejerskabsinteresse i den vurderede enhed eller tredjepart. Dette udelukker kapitalrettigheder i diversificerede kollektive investeringsordninger og forvaltede midler såsom pensionskasser eller livsforsikring, som ikke giver den pågældende mulighed for at udøve betydelig indflydelse på ordningens forretningsaktiviteter

- b) en aktionær eller en selskabsdeltager i et kreditvurderingsbureau, der besidder 5 % eller derover af enten kapitalen eller stemmerettighederne i det pågældende kreditvurderingsbureau, eller som på anden måde er i stand til at øve betydelig indflydelse på kreditvurderingsbureauets forretningsaktiviteter, er medlem af den kreditvurderede enheds eller en tilknyttet tredjeparts administrations- eller tilsynsorganer.
- 3b. Forudsat at kreditvurderingsbureauet har kendskab til eller burde have kendskab til oplysningerne, vedrører forpligtelserne i punkt 3, litra aa), ba) og ca) og punkt 3a ligeledes:
- a) indirekte aktionærer omfattet af artikel 10 i direktiv 2004/109/EF, og
- b) selskaber, der udøver kontrol eller bestemmende indflydelse, direkte eller indirekte, over kreditvurderingsbureauet, og som er omfattet af artikel 10 i direktiv 2004/109/EF.
- 3c. Et kreditvurderingsbureau sikrer, at de vederlag, som det opkræver hos kunderne for udstedelse af kreditvurderinger og levering af accessoriske tjenester, ikke er diskriminerende og er baseret på de faktiske udgifter. Vederlag for kreditvurderingstjenester må ikke afhænge af niveauet af den kreditvurdering, som kreditvurderingsbureauet udsteder, eller af andre resultater af det udførte arbejde.»
- d) Punkt 4, første afsnit, affattes således:
- »4. Hverken et kreditvurderingsbureau eller en person, der direkte eller indirekte besidder 5 % eller derover af enten kapitalen eller stemmerettighederne i det pågældende kreditvurderingsbureau, eller som på anden måde er i stand til at øve betydelig indflydelse på kreditvurderingsbureauets forretningsaktiviteter, må yde konsulent- eller rådgivningsbistand til den kreditvurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart vedrørende disses selskabsstruktur eller juridiske struktur, aktiver, passiver eller aktiviteter.«
- e) I punkt 7 foretages følgende ændringer:
- i) Litra a) affattes således:
- »a) oplysning for hver kreditvurdering og vurderingsforventning om identiteten på de vurderingsanalytikere, der har deltaget i udarbejdelsen af kreditvurderingen eller vurderingsforventningen, om identiteten på de personer, der har godkendt kreditvurderingen eller vurderingsforventningen, oplysninger om, hvorvidt kreditvurderingen blev foretaget på opfordring eller uopfordret samt datoen for gennemførelsen af kreditvurderingsaktiviteten.«
- ii) Litra d) affattes således:
- »d) registre, der indeholder dokumentation vedrørende de gældende procedurer og vurderingsmetoder, som kreditvurderingsbureauet anvender ved udarbejdelsen af kreditvurderinger og vurderingsforventninger.«
- iii) Litra e) affattes således:
- »e) de interne registre og dokumenter, herunder ikke-offentliggjorte informationer og arbejdspapirer, der udgør grundlaget for enhver kreditvurdering og vurderingsforventning.«
- 2) I afsnit C foretages følgende ændringer:
- a) Den indledende del i punkt 2 affattes således:
- »2. En person, der er omhandlet i punkt 1, må ikke deltage i eller på anden måde påvirke fastsættelsen af en kreditvurdering eller en vurderingsforventning for en bestemt kreditvurderet enhed, hvis denne person:«
- b) Punkt 3), litra b), affattes således:
- »b) ikke videregiver oplysninger om kreditvurderinger eller mulige fremtidige kreditvurderinger eller vurderingsforventninger fra kreditvurderingsbureauet, undtagen til den kreditvurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart.«

c) Punkt 7 affattes således:

»7. En person, der er omhandlet i punkt 1, må først påtage sig en ledende stilling i den vurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart seks måneder efter udstedelsen af kreditvurderingen eller vurderingsforventningen.«

d) Punkt 8 affattes således:

»8. Ved anvendelse af artikel 7, stk. 4:

a) sikrer kreditvurderingsbureauerne, at ledende vurderingsanalytikere ikke er involveret i kreditvurderingsaktiviteter knyttet til den samme kreditvurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart i mere end fire år

b) sikrer andre kreditvurderingsbureauer end dem, udstederen eller en tilknyttet tredjepart har udnævnt, og alle kreditvurderingsbureauer, der udsteder kreditvurderinger af offentlige låntagere, at:

i) kreditvurderingsanalytikere ikke er involveret i kreditvurderingsaktiviteter knyttet til den samme kreditvurderede enhed ellers en tilknyttet tredjepart i mere end fem år

ii) de personer, der godkender kreditvurderinger, ikke er involveret i kreditvurderingsaktiviteter knyttet til den samme kreditvurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart i mere end syv år.

De personer, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b), må ikke være involveret i kreditvurderingsaktiviteter knyttet til den i disse litraer omhandlede kreditvurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart inden for to år efter, at de i ovennævnte litraer fastsatte tidsperioder er udløbet.«

3) Overskriften til afsnit D affattes således:

»Regler for fremlæggelse af kreditvurderinger og vurderingsforventninger.«

4) I afsnit D, del I, foretages følgende ændringer:

a) Punkt 1 affattes således:

»1. Et kreditvurderingsbureau sikrer, at der i en kreditvurdering og vurderingsforventning klart og tydeligt er angivet navn og stillingsbetegnelse for den ledende vurderingsanalytiker i forbindelse med en given kreditvurderingsaktivitet og navnet og stillingsbetegnelsen for den person, der var hovedansvarlig for godkendelsen af kreditvurderingen eller vurderingsforventningen.«

b) I punkt 2 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

»a) alle væsentlige kilder, der anvendes til at udarbejde kreditvurderingen eller vurderingsforventningen, er anført, herunder den vurderede enhed eller, hvor det er hensigtsmæssigt, dens tilknyttede tredjepart, og at det oplyses, om kreditvurderingen eller vurderingsforventningen er blevet fremlagt for denne vurderede enhed eller tilknyttede tredjepart og ændret efter denne fremlæggelse, inden den er blevet udstedt.«

ii) Litra d) og e) affattes således:

»d) datoen, hvor kreditvurderingen første gang blev frigivet til distribution, og datoen, hvor den sidst blev ajourført, herunder eventuelle vurderingsforventninger, anføres klart og tydeligt

e) oplysninger er givet om, hvorvidt kreditvurderingen vedrører et nyligt udstedt finansielt instrument, og hvorvidt det er første gang, at kreditvurderingsbureauet vurderer det finansielle instrument, og

f) når der er tale om en vurderingsforventning, anføres den tidshorisont, inden for hvilken der forventes ændringer af kreditvurderingen.

Kreditvurderingsbureauerne skal ved offentliggørelse af kreditvurderinger eller vurderingsforventninger også medtage en henvisning til historiske misligholdelsesrater, som ESMA offentliggør i et centralt register, i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, ledsaget af en forklaring af betydningen af disse misligholdelsesrater.«

c) Følgende punkt indsættes:

»2a. Når et kreditvurderingsbureau offentliggør vurderingsmetoder, vurderingsmodeller og de vigtigste udgangshypoteser, skal der medfølge en vejledning, der forklarer de hypoteser, parametre, tærskler og usikkerheder vedrørende modellerne og vurderingsmetoderne, som anvendes ved kreditvurderinger, herunder simuleringer af stressscenarier, der er udført af kreditvurderingsbureauet i forbindelse med kreditvurderingerne, kreditvurderingsoplysninger om den pengestrømsanalyse, det har foretaget eller støtter sig til, samt i givet fald angivelse af forventede ændringer af kreditvurderingen. En sådan vejledning skal være klar og let forståelig.«

d) Punkt 3 affattes således:

»3. Kreditvurderingsbureauet underretter den vurderede enhed i dennes åbningstid og mindst en hel arbejdsdag inden offentliggørelsen af kreditvurderingen eller vurderingsforventningen. Disse oplysninger skal omfatte de primære betragtninger, som kreditvurderingen eller vurderingsforventningen bygger på, således at den vurderede enhed har mulighed for at gøre kreditvurderingsbureauet opmærksom på eventuelle faktuelle mangler.«

e) Punkt 4, første afsnit, affattes således:

»4. Et kreditvurderingsbureau skal give klar og tydelig oplysning om alle karakteristika og begrænsninger vedrørende kreditvurderingen eller vurderingsforventningen, når de offentliggør kreditvurderinger eller vurderingsforventninger. Især skal et kreditvurderingsbureau på synlig vis ved offentliggørelsen af enhver kreditvurdering eller vurderingsforventning angive, om det finder kvaliteten af de oplysninger, der er tilgængelige om den kreditvurderede enhed, tilfredsstillende, og i hvilket omfang det har kontrolleret de oplysninger, som er blevet leveret af den kreditvurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart. Hvis en kreditvurdering eller en vurderingsforventning omfatter en type enhed eller finansielt instrument, for hvilke der kun findes begrænsede historiske oplysninger, skal kreditvurderingsbureauet klart og tydeligt og på synlig vis angive sådanne begrænsninger.«

f) Punkt 5, første afsnit, affattes således:

»5. Når et kreditvurderingsbureau meddeler en kreditvurdering eller en vurderingsforventning, skal det i dets pressemeddelelser eller rapporter redegøre for de nøglefaktorer, der ligger til grund for kreditvurderingen eller vurderingsforventningen.«

g) Følgende punkt tilføjes:

»6. Et kreditvurderingsbureau offentliggør løbende oplysninger på sit websted om alle de enheder eller gældsinstrumenter, der er indgivet til bureauet med henblik på en første gennemgang eller en foreløbig vurdering og underretter ESMA om dette. Oplysningerne offentliggøres, uanset om udstederne indgår en aftale med kreditvurderingsbureauet om en endelig vurdering eller ej.«

5) Punkt 3 og 4 i del II, afsnit D, udgår.

6) I afsnit D tilføjes følgende del:

»III. Supplerende forpligtelser vedrørende kreditvurderinger af offentlige låntagere

1. Når et kreditvurderingsbureau udsteder en kreditvurdering af eller en tilhørende vurderingsforventning for en offentlig låntager, skal det samtidig forelægge en detaljeret undersøgelsesrapport, hvori det forklarer alle de hypoteser, parametre, tærskler og usikkerheder og andet, som er taget i betragtning ved udarbejdelsen af den pågældende kreditvurdering af eller vurderingsforventning for en offentlig låntager. Rapporten skal være offentligt tilgængelig, klar og let forståelig.
2. En offentligt tilgængelig undersøgelsesrapport, der ledsager en ændring i forhold til den tidligere kreditvurdering af eller tilhørende vurderingsforventning for en offentlig låntager, skal mindst indeholde følgende:
 - a) en detaljeret vurdering af ændringerne i de kvantitative hypoteser med en begrundelse for den ændrede vurdering og deres relative vægtning. Den detaljerede vurdering bør indeholde en beskrivelse af følgende: indkomst pr. capita, BNP-vækst, inflation, budgetbalance, betalingsbalance, udlandsgæld, en indikator for økonomisk udvikling, en indikator for misligholdelse og eventuelle andre faktorer, som er taget i betragtning. Dette bør suppleres med den relative vægtning af de enkelte faktorer
 - b) en detaljeret vurdering af ændringerne i de kvalitative hypoteser med en begrundelse for den ændrede vurdering og deres relative vægtning
 - c) en detaljeret beskrivelse af risici, tærskler og usikkerheder vedrørende den ændrede vurdering, og
 - d) et resumé af mødereferatet i det kreditvurderingsudvalg, der har truffet beslutning om den ændrede vurdering.

3. Når et kreditvurderingsbureau udsteder kreditvurderinger af eller tilhørende vurderingsforventninger for offentlige låntagere, offentliggør det disse i overensstemmelse med artikel 8a, efter at de regulerede markeder er lukket og mindst en time, før de åbner, jf. dog bilag I, afsnit D, del I, punkt 3.
 4. Med forbehold af bilag I, afsnit D, del I, punkt 5, ifølge hvilket et kreditvurderingsbureau i sine pressemeldelser eller rapporter skal redegøre for de nøgleelementer, der ligger til grund for en kreditvurdering af offentlige låntagere, når det meddeler en kreditvurdering af offentlige låntagere, og selv om nationale politikker kan være en faktor, der ligger til grund for en vurdering af en offentlig låntager, er politiske henstillinger, anvisninger eller retningslinjer til kreditvurderede enheder, herunder stater eller regionale eller lokale statslige myndigheder, ikke en del af kreditvurderinger af offentlige låntagere eller vurderingsforventninger.
- 7) I afsnit E, del I, affattes punkt 3 således:
- »3. dets politik om offentliggørelse af kreditvurderinger eller andre hertil knyttede meddelelser, herunder vurderingsforventninger«.
- 8) I afsnit E, del II, punkt 2, første afsnit, affattes litra a) således:
- »a) en liste over vederlag fra hver kunde for individuelle kreditvurderingstjenester og accessoriske tjenester
 - aa) dets prispolitik, herunder vederlagsstrukturen og prissætningskriterier vedrørende kreditvurderinger for forskellige aktivklasser«.
- 9) I afsnit E, del III, foretages følgende ændringer:
- a) Punkt 3 affattes således:
 - »3. statistikker for, hvor stor en del af personalet, der er beskæftiget med nye kreditvurderinger, revisionen af eksisterende kreditvurderinger, evaluering af de anvendte metoder og modeller samt den øverste ledelse, og for personalefordelingen til vurderingsaktiviteter vedrørende forskellige aktivklasser (virksomheder — strukturerede instrumenter — offentlige låntagere)«.
 - b) Punkt 7 affattes således:
 - »7. finansielle oplysninger om kreditvurderingsbureauets indtægt, herunder dets samlede omsætning, fordelt mellem indtægter hidrørende fra kreditvurderingsaktiviteterne og accessoriske tjenester med en fuldstændig beskrivelse af hver kategori, herunder indtægter fra accessoriske tjenester til kunderne til kreditvurderingstjenester og fordelingen af indtægter fra kreditvurderinger af forskellige aktivklasser. Oplysningerne om den samlede omsætning skal ligeledes omfatte omsætningens geografiske fordeling på indtægter, der er genereret i henholdsvis Unionen og på verdensplan«.
-

BILAG II

I bilag III til forordning (EF) nr. 1060/2009 foretages følgende ændringer:

1) Del I affattes således:

a) Punkt 19)-22) affattes således:

- »19. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit B, punkt 1, ved at undlade at identificere, eliminere eller håndtere og klart og tydeligt offentliggøre enhver eksisterende eller potentiel interessekonflikt, der kan påvirke de analyser og vurderinger, som dets kreditvurderingsanalytikere, ansatte eller enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for eller er under kontrol af kreditvurderingsbureauet, og som er direkte involveret i kreditvurderingsaktiviteter, eller personer, der godkender kreditvurderinger og vurderingsforventninger, foretager.
20. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit B, punkt 3, første afsnit, ved at udstede en kreditvurdering eller en vurderingsforventning under nogen af de omstændigheder, der er fastsat i første afsnit af nævnte punkt, eller, i forbindelse med en eksisterende kreditvurdering eller en vurderingsforventning, ved at undlade omgående at oplyse, at kreditvurderingen eller vurderingsforventningen eventuelt kan være usikker på grund af nævnte omstændigheder.
- 20a. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit B, punkt 3a, ved ikke at offentliggøre, at en eksisterende kreditvurdering eller en vurderingsforventning er potentielt berørt af en af omstændighederne i litra a) og b) i nævnte punkt.
21. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit B, punkt 3, andet afsnit, ved at undlade straks at vurdere, om der er grundlag for en fornyet vurdering eller tilbagetrækning af den eksisterende kreditvurdering eller vurderingsforventning.
22. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6, stk. 2 sammenholdt med bilag I, afsnit B, punkt 4, første afsnit, ved at vurdere enheder, som kreditvurderingsbureauet selv eller en person, der direkte eller indirekte besidder 5 % eller derover af enten kapitalen eller stemmerettighederne i det pågældende kreditvurderingsbureau, eller som på anden måde er i stand til at øve betydelig indflydelse på kreditvurderingsbureauets forretningsaktiviteter, yde konsulent- eller rådgivningsbistand til den vurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart vedrørende disses selskabsstruktur eller juridiske struktur, aktiver, passiver eller aktiviteter.«

b) Følgende punkt indsættes:

- »22a. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 6a, stk. 1, når en af dets aktionærer eller selskabsdeltagere, der besidder mindst 5 % af kapitalen eller stemmerettighederne i det pågældende kreditvurderingsbureau eller i et selskab, som kan udøve kontrol eller bestemmende indflydelse over det pågældende kreditvurderingsbureau, overtræder et af forbuddene i litra a)-e) i samme stykke, med undtagelse af forbuddet i litra a) for kapitalrettigheder i diversificerede kollektive investeringsordninger, herunder forvaltede midler, såsom pensionskasser eller livsforsikring, forudsat at kapitalrettighederne i sådanne ordninger ikke giver aktionæren eller selskabsdeltageren i et kreditvurderingsbureau mulighed for at udøve betydelig indflydelse på forretningsaktiviteterne i disse ordninger.«

c) Følgende punkter indsættes:

- »26a. Kreditvurderingsbureauet, som har indgået en kontrakt om udstedelse af kreditvurderinger af gensecuritisationer overtræder artikel 6b, stk. 1, ved at udstede kreditvurderinger af nye gensecuritisationer med underliggende aktiver fra den samme initiativtager for en periode på mere end fire år.
- 26b. Kreditvurderingsbureauet, som har indgået en aftale om udstedelse af kreditvurderinger af gensecuritisationer, overtræder artikel 6b, stk. 3, ved at indgå en ny kontrakt om udstedelse af kreditvurderinger af gensecuritisationer med underliggende aktiver fra den samme initiativtager for en periode af samme varighed som varigheden af den udløbne kontrakt, der er omhandlet i artikel 6b, stk. 1 og 2, dog ikke længere end fire år.«

d) Punkt 33 affattes således:

- »33. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 7, stk. 3, sammenholdt med bilag I, afsnit C, punkt 2, ved at undlade at sikre, at en person, der er omhandlet i nævnte afsnits punkt 1, ikke deltager i eller på anden måde påvirker fastsættelsen af en kreditvurdering eller en vurderingsforventning, som fastsat i punkt 2 i nævnte afsnit.«

e) Punkt 36 affattes således:

- »36. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 7, stk. 3, sammenholdt med bilag I, afsnit C, punkt 7, ved at undlade at sikre, at en person, der er omhandlet i nævnte afsnits punkt 1, ikke påtager sig en ledende stilling i den kreditvurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart inden for seks måneder efter udstedelsen af kreditvurderingen eller vurderingsforventningen.«

f) Punkt 38, 39 og 40 affattes således:

- »38. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 7, stk. 4, sammenholdt med bilag I, afsnit C, punkt 8, litra b), første afsnit, ved at undlade at sikre, at en kreditvurderingsanalytiker ikke er involveret i kreditvurderingsaktiviteter knyttet til den samme kreditvurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart i mere end fem år, når det udsteder uopfordrede kreditvurderinger eller kreditvurderinger af offentlige låntagere.
39. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 7, stk. 4, sammenholdt med bilag I, afsnit C, punkt 8, første afsnit, litra b), nr. ii), ved at undlade at sikre, at en kreditvurderingsanalytiker ikke er involveret i kreditvurderingsaktiviteter knyttet til den samme kreditvurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart i mere end syv år, når det udsteder uopfordrede kreditvurderinger eller kreditvurderinger af offentlige låntagere.
40. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 7, stk. 4, sammenholdt med bilag I, afsnit C, punkt 8, andet afsnit, ved at undlade at sikre, at en person, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b), i nævnte punkt ikke er involveret i kreditvurderingsaktiviteter knyttet til den i disse litraer omhandlede vurderede enhed eller en tilknyttet tredjepart, inden for to år efter udløbet af de i nævnte litraer fastsatte perioder.«

g) Punkt 42 affattes således:

- »42. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8, stk. 2, ved at undlade at vedtage, gennemføre og håndhæve passende foranstaltninger med henblik på at sikre, at de kreditvurderinger og vurderingsforventninger, som det udsteder, er baseret på en grundig analyse af alle de oplysninger, som det er i besiddelse af, og som er relevante for analysen på grundlag af de vurderingsmetoder, der finder anvendelse.«

h) Følgende punkter indsættes:

- »42a. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8, stk. 2, ved at anvende oplysninger, som ikke hører under anvendelsesområdet for artikel 8, stk. 2.

42b. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8, stk. 2a, ved at udstede ændringer i kreditvurdering, der ikke er i overensstemmelse med dets offentliggjorte vurderingsmetoder.»

i) Punkt 46 affattes således:

»46. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8, stk. 5, første afsnit, første punktum, ved ikke at overvåge sine kreditvurderinger, bortset fra kreditvurderinger af offentlige låntagere, eller ved ikke at revurdere sine kreditvurderinger, bortset fra kreditvurderinger af offentlige låntagere, eller vurderingsmetoder løbende eller mindst én gang om året.«

j) Følgende punkt indsættes:

»46a. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8, stk. 5, andet afsnit, sammenholdt med artikel 8, stk. 5, første afsnit, første punktum, ved ikke at overvåge sine kreditvurderinger af offentlige låntagere eller ved ikke at revurdere sine kreditvurderinger af offentlige låntagere løbende eller mindst hver sjette måned.«

k) Følgende punkt indsættes:

»49a. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8, stk. 6, litra c), sammenholdt med artikel 8, stk. 7, litra c), ved ikke at udarbejde en fornyet kreditvurdering, når fejl i vurderingsmetoderne eller anvendelsen af disse har haft indflydelse på den pågældende kreditvurdering.«

l) Følgende punkter indsættes:

»55. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8a, stk. 3, ved ikke årligt på sit websted at offentliggøre eller forelægge ESMA, i overensstemmelse med bilag I, afsnit D, del III, punkt 3, en kalender ved udgangen af december, som for de følgende 12 måneder fastsætter maksimalt tre datoer, der falder på en fredag, for offentliggørelse af uopfordrede kreditvurderinger af offentlige låntagere og relaterede vurderingsforventninger, og som fastsætter datoer, der falder på en fredag, for offentliggørelse af bestilte kreditvurderinger af offentlige låntagere og relaterede vurderingsforventninger.

56. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8a, stk. 4, ved at afvige fra den offentliggjorte kalender, når dette ikke er nødvendigt, for at opfylde sine forpligtelser i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, artikel 10, stk. 1, eller artikel 11, stk. 1, eller ved at undlade at give en detaljeret redegørelse for årsagerne til afvigelsen fra den offentliggjorte kalender.

57. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 10, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit D, del III, punkt 3, ved at offentliggøre en kreditvurdering af en offentlig låntager eller en tilhørende vurderingsforventning, når de regulerede markeder er åbne eller mindre end en time inden, de åbner.

58. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 10, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit D, del II, punkt 4, når det lader politiske henstillinger, forskrifter eller retningslinjer til vurderede enheder, herunder stater eller regionale eller lokale myndigheder, indgå som en del af en kreditvurdering af en offentlig låntager eller en tilhørende vurderingsforventning.

59. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8a, stk. 2, ved at basere sine offentlige meddelelser vedrørende ændringer af andre kreditvurderinger af offentlige låntagere end kreditvurderinger, vurderingsforventninger eller ledsagende pressemeddelelser, jf. bilag I, afsnit D, del I, punkt 5, på oplysninger, som den kreditvurderede enhed har adgang til, hvis disse er blevet frigivet uden samtykke fra den kreditvurderede enhed, medmindre oplysningerne kan fås fra generelt tilgængelige kilder, eller hvis der ikke er nogen legitime årsager til, at den kreditvurderede enhed ikke bør give sit samtykke til frigivelse af oplysningerne.

60. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8a ved at undlade at udstede individuelle offentligt tilgængelige landerapporter, når det meddeler revision af en vis gruppe lande.

61. Kreditvurderingsbureauet overtræder bilag I, afsnit D, del III, punkt 1, ved at udstede en kreditvurdering af en offentlig låntager eller tilhørende vurderingsforventning uden samtidig at fremlægge en detaljeret undersøgelsesrapport, hvori det forklarer alle de hypoteser, parametre, tærskler og usikkerheder og eventuelle andre oplysninger, som er taget i betragtning ved udarbejdelsen af den pågældende kreditvurdering af en offentlig låntager eller vurderingsforventning, eller ved ikke at gøre rapporten offentligt tilgængelig, klar og let forståelig.

62. Kreditvurderingsbureauet overtræder bilag I, afsnit D, del III, punkt 2, ved ikke at udstede en offentligt tilgængelig undersøgelsesrapport, der ledsager en ændring i forhold til den tidligere kreditvurdering af den offentlige låntager eller tilhørende vurderingsforventning, eller ved ikke i det mindste at lade de oplysninger, der henvises til i bilag I, afsnit D, del III, punkt 2, litra a)-d), indgå.«

2) I afsnit II foretages følgende ændringer:

a) Følgende punkter indsættes:

- »3a. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 14, stk. 3, tredje afsnit, ved at undlade at give ESMA meddelelse om de påtænkte væsentlige ændringer til de eksisterende vurderingsmetoder, modeller eller de vigtigste udgangshypoteser eller om de foreslåede nye vurderingsmetoder, vurderingsmodeller eller vigtigste udgangshypoteser, når det offentliggør vurderingsmetoderne på sit websted i overensstemmelse med artikel 8, stk. 5a.

- 3b. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8, stk. 5a, første afsnit, når det undlader at offentliggøre de foreslåede nye vurderingsmetoder eller de foreslåede væsentlige ændringer af vurderingsmetoderne, der kan have indflydelse på en kreditvurdering, samt en redegørelse for årsagerne til og konsekvenserne af ændringerne.

- 3c. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8, stk. 7, litra a), ved ikke at give ESMA meddelelse om fejl, der er konstateret i dets vurderingsmetoder eller anvendelsen af disse, eller ved at undlade at forklare deres indvirkning på dets kreditvurderinger, herunder behovet for at revidere udstedte kreditvurderinger.«

b) Følgende punkt indsættes:

- »4a. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 11a, stk. 1, ved at undlade at stille de ønskede oplysninger til rådighed eller ved at undlade at afgive disse oplysninger i det ønskede format, jf. nævnte stykke.«

c) Punkt 7 affattes således:

- »7. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 23b, stk. 1, ved at undlade at stille oplysninger til rådighed som svar på en afgørelse, der kræver oplysninger i henhold til artikel 23b, stk. 3, eller ved at stille forkerte eller misvisende oplysninger til rådighed som svar på en simpel anmodning om oplysninger eller en afgørelse.«

d) Punkt 8 affattes således:

- »8. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 23c, stk. 1, litra c), ved at undlade at afgive forklaring eller ved at afgive forkert eller misvisende forklaring om fakta eller dokumenter vedrørende genstanden for og formålet med en kontrol.«

3) I afsnit III foretages følgende ændringer:

a) Følgende punkter indsættes:

- »4a. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8, stk. 6, litra aa), hvis det har til hensigt at anvende ny vurderingsmetoder, ved ikke straks at underrette ESMA eller ved at undlade straks at offentliggøre resultaterne af høringen og disse nye vurderingsmetoder på sit websted sammen med en detaljeret forklaring af disse, samt datoen for anvendelse heraf.
- 4b. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8, stk. 7, litra a), ved ikke at give de berørte vurderede enheder meddelelse om fejl, der er konstateret i dets vurderingsmetoder eller anvendelsen af disse, eller ved at undlade at forklare indvirkningen på dets kreditvurderinger, herunder behovet for at revidere udstedte kreditvurderinger.
- 4c. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 8, stk. 7, litra b), ved ikke at offentliggøre fejl, der er konstateret i dets vurderingsmetoder eller anvendelsen af disse, på sit websted, hvis sådanne fejl har en indvirkning på kreditvurderingsbureauets kreditvurderinger.«

b) Punkt 6 og 7 affattes således:

- »6. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 10, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit D, del I, punkt 1 eller 2, punkt 4, første afsnit, eller punkt 5 eller 6, eller bilag I, afsnit D, del II eller III, ved at undlade at give de oplysninger, der kræves i henhold til disse bestemmelser, ved fremlæggelse af en kreditvurdering eller en vurderingsforventning.
 - 7. Kreditvurderingsbureauet overtræder artikel 10, stk. 2, sammenholdt med bilag I, afsnit D, del I, punkt 3, ved ikke at underrette den kreditvurderede enhed i dennes åbningstid og mindst en hel arbejdsdag inden offentliggørelsen af kreditvurderingen eller vurderingsforventningen.«
-